

ročník 18

September 2016

číslo 7

Kríž - znamenie lásky

Kríž - znamenie lásky

Aj keď všetky skutky Pána Ježiša, ktoré vykonal, boli veľké, jeho utrpenie a smrť na kríži je pre veriacich tým najväčším prejavom lásky Boha k človekovi. Preto nie je div, že kríž sa stal symbolom Cirkvi, ktorú Kristus sám založil.

Bol raz jeden kríž z ťažkého neopracovaného dreva. Tomu, kto ho práve niesol ostávali v dlaniach triesky. Otcovia ho odovzdávali synom a tak to išlo z generácie na generáciu. „To nikomu nenapadlo ohobľovať ho?“, spýtal sa raz akýsi človek a pustil sa do práce. O chvíľu stal kríž hladký, ale ubudlo z neho! Ďalší toto dedičstvo okrášľovali ornamentmi, vkladali ho do básní a spevov. Potom sa ich vnúčatá vybrali na cestu novej vlasti. Premýšľali, čo si vziať so sebou. Povedali si: „Kríž je zbytočne ťažký. Dôležité sú ozdoby a básne.“ A ešte sa tešili, ako múdro to vymysleli.

Ľudia aj v dnešnej dobe hľadajú cestu k Bohu. Hororia, píšú, spievajú, natáčajú filmy o kríži. Nahradzujú ho všeličím možným, len samotný kríž, kríž z neotesaného dreva si nevšímajú. Aj najpodmanivejšia spiritualita bez kríža nič neznamená. Ježiš nezakončil svoj život v extáze pokoja, ale v bolestiach a samote.

Zatiaľ, čo farebné reklamné plagáty sa predbiehajú vo výbere krásnych dievčat, ponúkajúcich to najlacnejšie, najlepšie, najdokonalejšie, najkrajšie, a to ešte so zárukou, Kristus ponúka kríž.

„Kto chce ísť za mnou, nech vezme svoj kríž a nasleduje ma.“

Aj Svetové dni mládeže, ktoré sa len nedávno skončili v Poľsku, majú dva symboly. Prvým z nich je kríž. Známy je aj ako „Kríž Jubilejného roka“ či „Pútnický kríž“. Mnohí ho nazývajú aj „Mládežníckym krížom“. Pápež Ján Pavol II., dnes už svätý, ho 22. apríla 1984 daroval mladým, aby s ním putovali po celom svete. Svätý Otec chcel, aby sa kríž stal znamením lásky Boha k mladým ľuďom vo všetkých kútoch sveta. Na kríži sa nachádza nápis: „Neste ho po zemi ako znamenie lásky Pána Ježiša k celému ľudstvu a ohlasujte všetkým, že vykúpenie a spása je len v Kristovi zomrelom a zmŕtvychvstalom.“

d. o. Marek Hnat

PS: Tento kríž bol postavený v slovenskom tábore v Skawine ako znak lásky. Do tohto priestoru sa vstupovalo cez symbolickú bránu milosrdenstva a v okolí kríža bol priestor pre vysluhovanie sviatosti zmierenia.

OBSAH

Vysv. košického pomoc. biskupa 4

KATECHÉZA

Homília na 23. nedeľu, rok C 12

ROZHOVOR

Mgr. Stanislav Takáč 14

NÁZORY A SVEDECTVÁ

SDM Krakov 2016 18

Zasvätenie sa Panne Márii 20

Púť RB z Ovčieho do Šaštína 22

Púť RB z Víťaza do Smižian 23

Prečo chodiť do kostola 24

SPEKTRUM MLADÝCH

10 školských pomôcok 25

Ahoj deti! 26

Máš problém? (47. časť) 27

Trampoty v manželstve (105. časť) 28

Stalo sa, stane sa 29

Ohlášky 29

Prehľad bohoslužieb 30

SNÍMKY

Titulka: M. Magda

Vnútorá predná: Mgr. J. Iskrová,
M. Magda

Vnútorá zadná: M. Magda,

Vonkajšia zadná: M. Magda

SPEKTRUM**Vydáva:**

Rímskokatolícky farský úrad
vo Víťaze pre vnútornú potrebu

Za vydanie zodpovedá:

d. o. Marek Hnat so spoločenstvom redakcie

Jazyková úprava: Anna Blizmanová

Grafika: Martin Magda sr.

Redakčný tím: d. o. Ján Biroš, Martina
Gondová, Tomáš Magda ml., Lenka Novotná,
Blažej Vaščák

Kontakty: Tel.: 051/79 16 235; 79 16 116

e-mail: vitez@rimkat.sk, spektrum@rimkat.sk

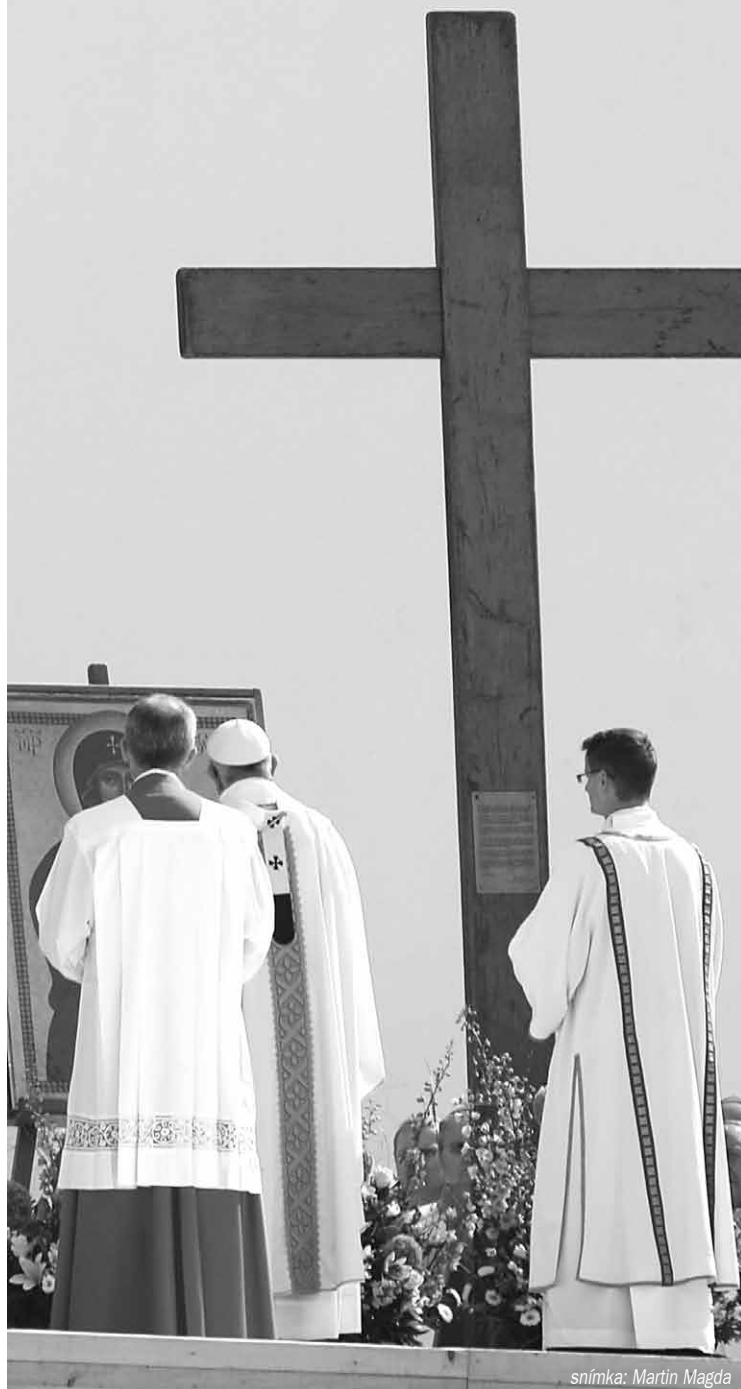
www.farnostvitez.sk

číslo účtu: 5037445647/0900

Redakcia si vyhradzuje právo úpravy textov.

Kríž mladých, ktorý incenzuje Sv. Otec František na tohtoročných Svetových dňoch mládeže v Krakove

snímka: Martin Magda

V Košiciach vysvätili nového pomocného biskupa Mons. Mareka Forgáča

Vkladaním rúk a konsekrácnou modlitbou dnes v košickej Katedrále svätej Alžbety vysvätili Mons. Mareka Forgáča, ktorého za pomocného biskupa Košíc a titulárneho biskupa Seleucie menoval Svätý Otec František 11. júna 2016.

Hlavným svätiteľom a kazateľom počas slávnostnej bohoslužby bol Mons. Bernard Bober, košický arcibiskup metropolita, spolusvätitelmi kardinál Jozef Tomko, emeritný prefekt Kongregácie pre evanjelizáciu národov a arcibiskup Mario Giordana, apoštolský nuncius na Slovensku, ktorý v úvodnej časti obradu prečítal apoštolské poverenie od Svätého Otca Františka.

Mons. Bober v homílii vyjadril Svätému Otcovi vďaku za nového biskupa pre Košickú arcidiecézu. Mons. Mareka Forgáča povzbudil, aby si zachoval svoju doterajšiu pokoru, dôveryhodnosť a zodpovednosť a aby si zamiloval všetkých veriacich arcidiecézy. Pripomenul mu príklad obetavosti a svedectva viery svätých košických mučeníkov. Zdôraznil, aby nový biskup vždy pamätal na to, čo si vyvolil ako svoje heslo: "Pán je blízko."

Mons. Forgáč prijal vysviacku v spoločenstve vyše dvadsiatich prítomných slovenských i zahraničných biskupov, kňazov, rehoľníkov a veľkého množstva veriacich, predstaviteľov kultúrneho i spoločenského života.

(TK KBS)

snímka: Martin Magda

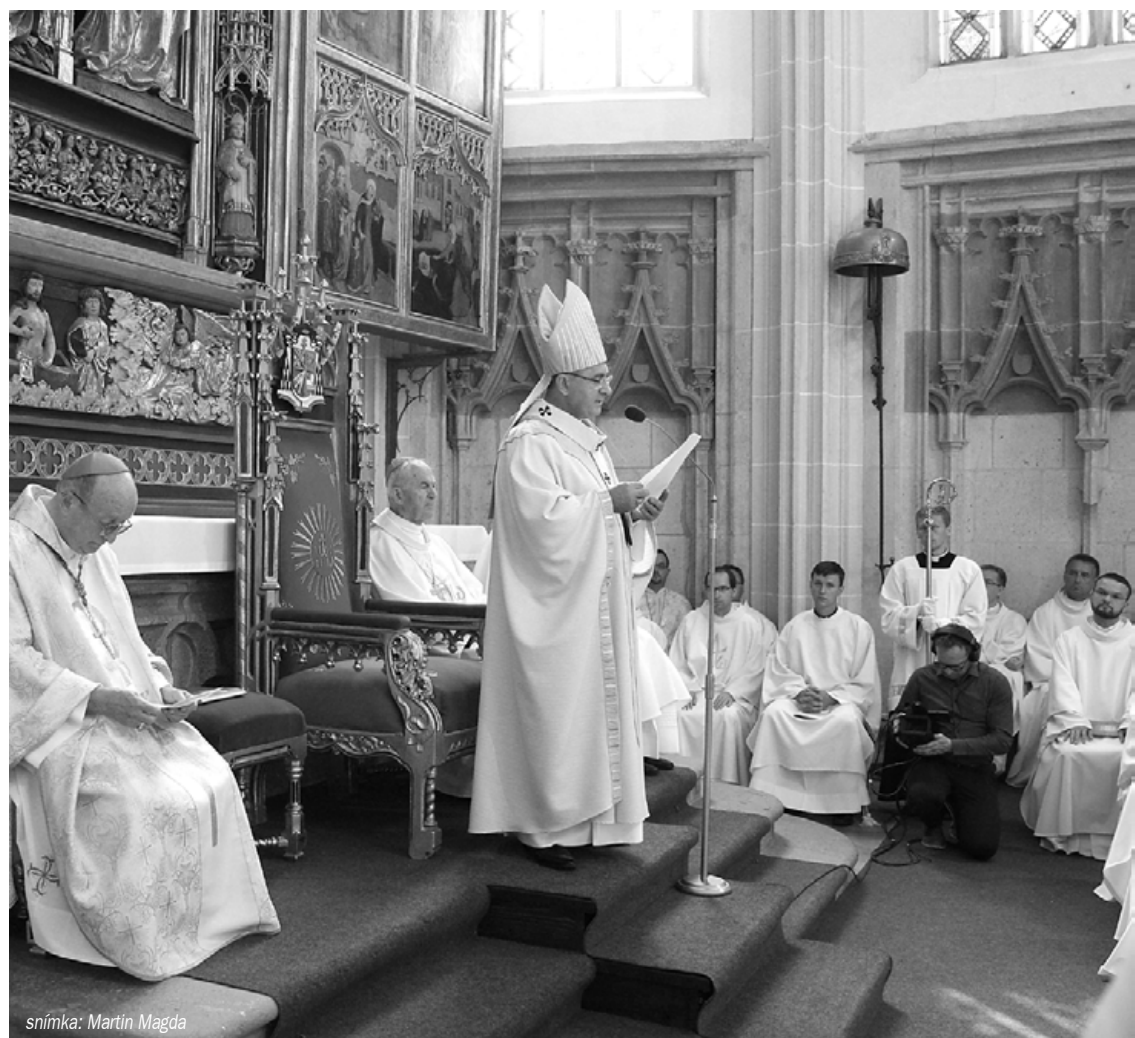
Príhovor košického arcibiskupa Bobera pri vysviacke nového biskupa Forgáča

Milý spolubrat Marek – kandidát na biskupské svätenie, drahí otcovia spolusvätiteľia: Eminencia – otec kardinál, Excelencia – otec nuncius! Drahí bratia arcibiskupi, biskupi, kňazi a diakoni, rehoľníci, rehoľné sestry, seminaristi, predstavitelia verejného a spoločenského života, rodičia a rodina otca Mareka, drahí bratia a sestry v Kristovi zídění tu v košickej katedrále, ako aj vy všetci, čo nás sledujete cez vysielanie Rádía Lumen a Televízie Lux!

Sú chvíle v živote, keď máme pocit, že náš Boh je akosi ďaleko. Zdá sa nám, že prebýva vysoko nad nami, že nepočuje naše prosby a neodpovedá na naše volanie. Z času na čas nás prenikne takáto neistota.

Dnes sa však všetky tieto zdania a pocity rozplývajú a nanovo sa tak potvrdzuje prastará skúsenosť veriacich ľudí, že Pán je nám blízko oveľa viac ako si dokážeme predstaviť, a že pozná túžby nášho srdca oveľa skôr, ako ich dokážeme pomenovať a vysloviť.

Dnes je ten deň, keď sa dobrota, blízkosť a milosť Božia stelesňujú v dlho očakávanom a vytúženom dare nového pomocného biskupa pre našu Košickú arcidiecézu. Je to prejav pozornej starostli-

vosti nášho Najvyššieho pastiera Ježiša Krista, ktorý sa chce k nám ešte viac priblížiť a požehnávať nás cez osobu nového mladého biskupa. Ako hovorí prorok Jeremiáš, mladý vek vôbec nie je prekážkou. Pán pozerá na dôveru a odovzdanosť. Preto mladý prorok pôjde všade, kam ho Pán pošle a povie všetko, čo mu prikáže – bez strachu a bez falošných kompromisov s týmto svetom. (Jer 1, 4-9)

Iba s takýmto priamym srdcom môžeme ospevovať Pánovo milosrdenstvo (Ž 89) a ustavične sa radowať v Ježišovi Kristovi, ako nás k tomu povzbudzuje svätý Pavol apoštol v liste Filipanom (Flp 4, 4-9). O nič nemáme byť ustarostení, veď Pán je pri nás, pomáha nám a živí nás svojim Slovom i Telom. On sa o nás stará. Len zostaňme verní pravde, spravodlivosti, mravnej čistote a usilujme sa o čnostný život.

Toto naše celoživotné úsilie má svoju príčinu, počiatok i cieľ v Ježišovi Kristovi. Aj tí, ktorí sa dostávajú do popredia rodiny veriacich ako biskupi, uvedomujú si, že bez Krista sa dobrý život nevydarí. A preto pastieri Božieho ľudu nemôžu vládnuť autoritou vlastnej moci, ale majú slúžiť Božou mocou. Majú utužovať jednotu silou lásky a pokory. Toto sú Ježišove slová k pastierom. Toto sú jeho pripomienky, ktoré nám sprostredkoval evanjelista Matúš (Mt 20, 25-28): Kto sa medzi vami bude chcieť stať veľkým, bude vašim služobníkom! Láska pastiera i otca, si žiada pokoru a pokora vyživuje službu.

Milý Marek, som presvedčený o tom, že ak zostaneš taký, aký si a ako Ťa aj pozorní mladí ľudia

snímka: Martin Magda

vnímajú, ale aj my – skromný a pritom rozhladený; s nohami na zemi, reálny, dôveryhodný a zodpovedný – nikdy nebudeš mať problém priblížiť sa všetkým, nehľadiac na vek či postavenie.

Náš Svätý Otec František, ktorý 11. júna tohto roku vymenoval za biskupa, je Ti najlepším príkladom toho, ako aj v najvyššom úrade môžeš zostať človekom so srdcom plným milosrdenstva, dobroty a pozornosti pre všetkých. Nech Ťa teda nezmení úrad, ktorý Ti bude zverený. Koniec koncov, ani Ty nemôžeš zmeniť charakter a náplň tohto úradu. Ale môžeš ho zaodiť svojou vlastnou tvárou a ochotou nasledovať a ohlasovať Krista. Úrad zvládneš – Boh pomôže i ľudia pomôžu. Najťažšie je zvládnuť seba samého.

Na svojom doterajšom pôsobisku v Univerzitnom pastoračnom centre si dokázal, že chceš žiť s Ježišom v srdci medzi mladými, kdekoľvek sa nachádzajú – na internátoch, na prednáškach, pri svätej omši, spovedi, či rôznych spoločných akciách. Teraz prijímaš úlohu, ktorá Ťa vytrháva z Tvojich doterajších kruhov a posieľa Ťa ku všetkým. Budeš poslaný nielen k tým dobrým, verným a bezproblémovým, ale niekedy až na hranice spoločnosti – všade tam, kde ľudia zápasia so životom a potrebujú povzbudenie vo viere, žijú na okraji a často sa vzdávajú aj vedomia vlastnej dôstojnosti.

Zamiluj si všetkých. Nezabúdaj na veľkú výzvu, ktorú v našej arcidiecéze predstavuje Rómska komunita a tiež s láskavým srdcom prijmi za svojich aj členov maďarského národa, s ktorým nás v tomto regióne spája spoločná história a snaha o upevnenie kresťanských koreňov Európy. Zvlášť sústred

snímka: Martin Magda

svoju pozornosť na naše školy, formáciu kňazov, univerzitné pastoračné centrá, rehole, zasvätené osoby a ekuménu, ale tiež na naše najväčšie bohatstvo – na rodiny. Svätý Otec nám to vo svojom najnovšom dokumente *Amoris laetitia* – Radosť lásky naliehavo pripomína: My pastieri musíme povzbudzovať rodiny, aby rástli vo viere (b. 227).

Božím slovom a pravdou budeš teda všetkým bez rozdielu ohlasovať Krista, budeš žehnať a vysluhovať sviatosti. Podujatí, stretnutí a termínov bude vždy veľa. Program bude vždy nabitý. Často budeš nútený zájsť nielen na hranice spoločnosti, či arcidiecézy, ale až na hranice svojich vlastných možností.

Pri tom všetkom nikdy nestrácaj istotu, že Pán je blízko! Kedykoľvek môžeš zavolať a on Ťa vypočuje, dodá nové sily i odvahu, obviaže rany i postaví na nohy. V modlitbe, Svätom písme a Eucharistii sa Ti zvláštnym spôsobom vždy ponúkne, aby si sa ním v tichu srdca nasýtil. Okrem neho chcem byť aj ja Tvojim bratom, s ktorým môžeš vždy počítať. Verím, že obaja ako spolupracovníci Božej milosti budeme jedno srdce a jedna duša - *Cor unum et anima una*. A že sa nám spolu s Božou pomocou podarí priviesť našu rodinu veriacich bližšie k Ježišovi a Ježiša bližšie k nej.

Marek, zostaň pokorný, vyučuj Božiu múdrosť a upevňuj nádej, že Boh je blízko. Kvôli tejto službe lásky Ti budeme na hlavu vkladať ruky a prosiť Ducha Svätého o potrebné dary pre Teba. Kvôli tomu bude nad Tvojou hlavou otvorený Evanjeljár, aby bolo zjavné, že svoju službu budeš vykonávať pod vedením a v sile Božieho Slova. Ved' ho máš viditeľne znázornené aj vo svojom biskupskom erbe - si-

na snímke: babka pomocného o. biskupa

snímka: Martin Magda

lou lásky ho chceš odovzdávať a pritom všetkým ohlasovať: Dominus prope! – Pán je blízko! Toto je skutočné evanjelium milosrdenstva, ktoré nám ovára oči pre blízkosť nášho Boha. Rozširuj úctu k Božiemu milosrdenstvu a nezabúdaj, že Ty sám si darom Roka milosrdenstva.

Vernosť, zodpovednosť a jednota s kolégiom biskupov a so Svätým Otcom – k tomu si nechaj pomazať hlavu – aby ju nikdy nepremohli svetské myšlienky separatizmu či výnimočnosti, exkluzivity! Každý biskup je učiteľom viery a má byť aj svedkom viery – jednej a spoločnej! Rozmnožuj túto vieru v srdciach ľudí, odovzdávaj ju ďalej, tak ako sme ju aj my sami prijali od našich predchodcov a nebojácnych svedkov.

Pre príklady nemusíme chodiť ďaleko, pretože práve svätí košickí mučeníci sú Tvojim veľkým vzorom. Marek, Melichar a Štefan - boli to všetko mladí kňazi, ešte mladší ako Ty! Milovali Krista, Božiu Matku a všetko, čo je katolícke! Všimni si, že keď sa v roku 1619 blížilo nebezpečenstvo, všetci katolícki kňazi Košice radšej opustili okrem našich troch hrdinov, ktorí sa navzájom povzbudzovali k odvahe, lebo cítili, že Pán je blízko. Tak mladí kňazi a tak veľa dokázali! Nezutekali, ale zostali – zostali s Pánom svojho srdca a so svedectvom, živým svedectvom.

A hoci nie všetko, čo povedali a vyslovili, pretrvalo veku, to podstatné, čo urobili v rozhodujúcom okamihu, bola odvaha. Coraggio! Bola to odvaha k obete vlastného života z lásky ku Kristovi a katolíckej cirkvi, ktorá je nadnárodná a nadčasová. Obeta troch kňazských životov, troch mučeníkov, zna-

na snímke: rodičia pomocného o. biskupa

snímka: Martin Magda

menala jar a znovuzrodenie košickej cirkvi. Čo by ju asi tak mohlo obnoviť a prebudiť z letargie týchto našich dní? Obeta života, alebo príklad dobrého života? Čo je ťažšie? Pre mňa žiť je Kristus a zomrieť zisk, hovorí svätý Pavol (Flp 1, 21).

Ak máš skutočne rád týchto našich troch svätých bohatierov a čerpáš z nich inšpiráciu, o svoj život sa neboj, ani o to, kde budeš raz pochovaný, či na dedinskom cintoríne, alebo pod nejakou slávnou katedrálou. To je absolútne nepodstatné! Rozhodujúca je láska k Pánovi, Cirkvi a pravde!

Milý Marek, my všetci Ti veľmi prajeme a vyprosujeme, aby si svoju službu vykonával s radosťou, so silou leva a odvahou mučeníkov, s Božím požehnaním a jeho milosťou. Spolu s nami a pre nás dúfaj a ver, že Pán je blízko – aj v časoch nepokoja a bezradnosti. To isté budeme robiť aj my spolu s Tebou a pre Teba.

Ďakujem Ti za Tvoju ochotu a pripravenosť prijať túto neľahkú službu. Ďakujem všetkým členom Tvojej pokrvnej rodiny, predovšetkým Tvojim rodičom za svedectvo viery, ktoré Ti odovzdali. Mám radosť z toho, že prinesieš nové sily, inšpiráciu, povzbudenie, ako aj svoj podiel modlitby a požehnaní pre celú Cirkev na Slovensku. Zverujem Ťa pod ochranu Panny Márie Matky milosrdenstva, pretože komu je ona nablízku, tomu je blízko aj jej Syn. Všetci sa tešíme na Teba ako na dobrého pastiera, ktorý nám svojou prítomnosťou vždy pripomenie, že Pán je blízko. Amen.

Mons. Marek Forgáč tesne pred biskupskou vysviackou: "Mladí sú naša budúcnosť."

Tesne pred začiatkom obradu sme položili Mons. Forgáčovi niekoľko bezprostredných otázok. Prinášame vám krátky prepis rozhovoru.

Ako prežívate posledné chvíle pred vysviackou?

- Odovzdanosť je slovo, ktoré to vystihuje.

Ako vnímate biskupskú vysviacku od doby, keď ste boli menovaný?

- Je to predovšetkým o službe. Príprava na kňazstvo je dlhá, trvá niekoľko rokov. To je viac o túžbe. Biskupská vysviacka je predovšetkým o službe. Tak ako hovorí Ježiš Petrovi: "Iný ťa opáše..."

Nový biskup si volí heslo a erb. Na tom vašom sa vyníma lev. Prečo?

- Lev je symbolom svätého Marka evanjelistu - to je môj krstný patrón. Lev nesie knihu evanjelia. Tento symbol sa vyskytuje v knihe proroka Ezechiela, takisto v Zjavení apoštola Jána. Lev aj preto, že práve začiatok evanjelia svätého Marka hovorí o ohlasovaní Jána Krstiteľa na púšti a lev je symbolom púšte. Hlas volajúceho na púšti: "Pripravte cestu Pánovi." Je to teda o ohlasovaní tejto blízkosti nášho Pána, čo je aj mojím biskupským heslom.

Službu ohlasovania evanjelia teda pokladáte za dôležitú aj pre našu spoločnosť?

- Jednoznačne. Je to prvoradá vec. Dôležité je, aby to bolo radostné ohlasovanie: "Pán je blízko!" To je o optimizme a radosti.

Vaše biskupské heslo je "Domunis Prope". Čo to znamená?

- "Pán je blízko." Je to z Listu Filipanom od svätého apoštola Pavla. Povzbudzuje ich k radosti a spomína práve tieto slová: Pán je blízko; časovo aj priestorovo.

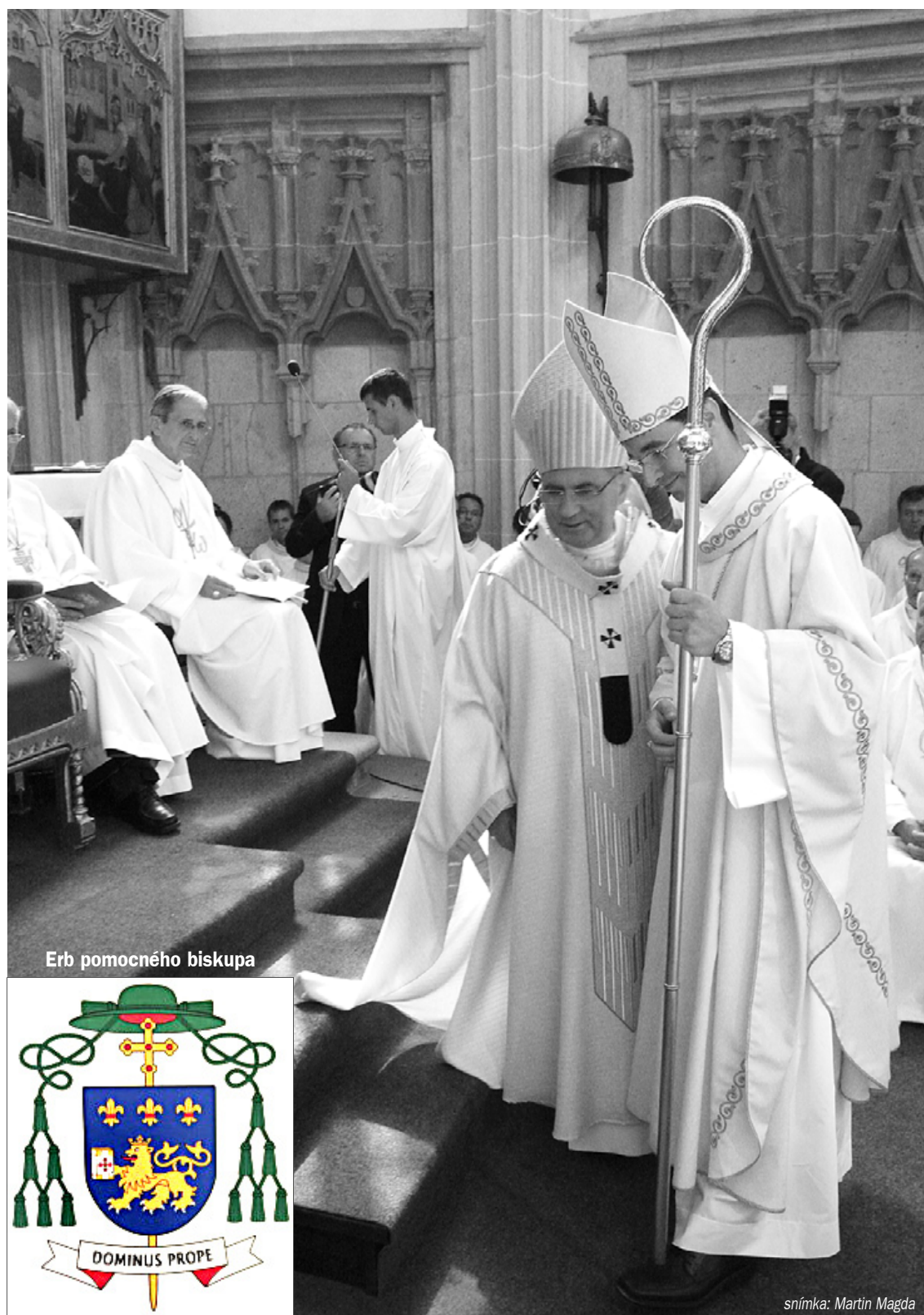
Pôsobili ste v Univerzitnom pastoračnom centre. Ako vnímate budúcnosť Cirkvi v rámci tejto skúsenosti?

- Som veľmi vďačný Pánu Bohu za roky pôsobenia v pastoračnom centre. Mal som tak možnosť vidieť akoby o niekoľko rokov dopredu, čo nás bude čakať v našich farnostiach. So všetkým dobrým, aj so všetkými ťažkosťami. Je nesmierne dôležité venovať sa mladým ľuďom. Je to naša budúcnosť, sú to naše budúce rodiny, sú to tí, ktorí raz budú aktívni v našich farnostiach.

Aké budú vaše úlohy po vysviacke?

- Keďže som pôsobil v univerzitnej pastoračii, budem sa okrem iného pravdepodobne starať v našej arcidiecéze o oblasť školstva, k tomu azda príde starostlivosť o kňazov, permanentná formácia a tak ďalej...

zhováral sa: Jozef Kováčik

Erb pomocného biskupa

snímka: Martin Magda

HOMÍLIA

na 23. nedeľu cez rok C

Ponúkame vám pre duchovné obohatenie sa homílie nášho rodáka, kňaza Mgr. Jána Biroša.

Keď ich duchovný otec doniesol do redakcie, veľmi som sa potešil, lebo nám do nášho duchovného života pribudne aj jeho dlhoročný pohľad na našu vieru cez vysluhovanie sv. omší, zložených z bohoslužby slova a bohoslužby obety.

Kristus Pán nás neláka falošnými sľubmi

Ak nebude poznať človek zmysel svojho života, aký úbohý bude jeho život. Svet ponúka všelijaké riešenia, no ponúka ho i viera a Boh. Čo sme si vybrali? Čomu dáme prednosť? Nech nám stretnutie s Kristom dá svetlo do našich neistôt a pomoc k správne rozhodovaniu. Kristus Pán nás neláka falošnými sľubmi, ale dopredu nás upozorňuje na skutočný údel.

Milí veriaci,

Ľudia zďaleka prichádzali k Pánovi Ježišovi a s radosťou počúvali jeho slová. Učil ich, čo majú veriť a robiť, aby spasili svoje duše.

Vyučoval ich aj na ceste do Jeruzalema a nič pred nimi neskrýval. Hovoril im o svojom skorom umučení a tiež o tom, že aj oni sa stretnú s prekážkami, ak budú chcieť verne zachovávať Božie príkazy. Hovoril im, že Boh ich miluje a chce spasiť ich duše, ale čaká na ich spoluprácu. Ježiš vtedy predpovedal, že ako

svet neprijal jeho – Božieho Syna –, tak neprijme ani jeho učeníkov. Nebude to len diabol čo ich bude pokúšať a zlý svet, čo ich bude svojimi lákadlami zvádzať na scestie. Ježiš ich upozorňuje, že to budú často aj ich najbližší príbuzní. Ako sa majú vtedy zachovať? Komu majú dať prednosť? Ježiš odpovedá: „Ak niekto nemá v nenávisti svojho otca, matku, ženu, deti, nemôže byť mojim učeníkom.“ Máme tieto slová Pána Ježiša brať doslovne v negatívnom zmysle, alebo skôr obrazne?

Pod slovom milovať treba rozumieť uprednostňovať a v slove nenávidieť treba použiť výraz menej milovať. V reči na hore Ježiš o sebe vyhlásil: „Neprišiel som zrušiť Zákon, ale doplniť.“ A toto sa celkom iste vzťahuje aj na štvrté Božie prikázanie: „Cti otca svojho aj matku svoju.“ Veď on sám je nám vzorom veľkej lásky, úcty a synovskej poslušnosti voči rodi-

musí byť na prvom mieste v našom srdci. Boha máme milovať nadovšetko. Keď ide o Boha, vtedy ustupujú všetky iné záväzky, aj tie, ktorými sme viazaní k rodičom a predstaveným. Ježiš nás týmto svojim výrokom nežiada, aby sme zanedbali svoje povinnosti voči rodičom. Avšak pre lásku k rodičom a starosť o nich nesmieme zabúdať na Boha a nesmieme zanedbať svoje povinnosti voči nemu. Ak by nás rodičia, alebo iní príbuzní zvädzali na hriech, nesmieme ich poslúchnuť. Tu platia slová apoštola: „Viac treba poslúchať Boha ako ľudí“ (Sk 5,29).

Rodičia často nevedia pochopiť svoje dieťa, keď sa rozhodne zasvätiť svoj život Bohu. Vidia v tom skríženie svojich plánov, ktoré mali so svojimi deťmi. Čítame to tak aj v životopise svätého Tomáša Akvinského. Celá jeho rodina sa vzbúrila a postavila proti nemu, keď sa rozhodol stať kňazom. Do-

Boh má však právo povolať si do svojich služieb koho chce. Ten, koho Boh povolal, nech ide za hlasom Pána. A nikdy sa nebojme o našich najbližších, že zostanú sami. Svätý don Bosco hovorieval: „Keď syn, alebo dcéra opustí dom pre Boha, tam Ježiš zaujme jeho miesto.“

čom. Sväté písmo hovorí o ňom: „Bol im poslušný.“ Pri všetkej našej láske a úcte voči rodičom Boh

konca ho jeho bratia na ceste z Neapola do Ríma prepadli a uväznili. Použili všemožné a nedôstojné prostriedky, len aby ho prinútili zmeniť svoj úmysel. On však vytrval, stal sa kňazom, veľkým svätcom a jedným z najväčších kresťanských teológov. Aj povolanie svätého Františka z Asisi, svätého Františka Xavierske-

snímka: Martin Magda

ho, svätého Alojza, svätého Stanislava Kostku, svätého Alfonza de Liguori a iných sa stretlo s veľkými prekážkami práve u rodičov a najbližších príbuzných. Aké ťažké boje podstúpil svätý Bernard, keď si vyvolil duchovný stav. Ako zúrili rodičia svätej Kláry, keď sa zriekla sveta a utiekla z rodičovského domu, pričom ju neskôr nasledovala aj jej sestra Agnesa. Dokonca po nich poslali ozbrojených mužov, aby ju priviedli späť. Ale ich námaha bola márna. Sú to dojímavé udalosti z ich života.

Boh má však právo povolať si do svojich služieb, koho chce. Ten, koho Boh povolal, nech ide za hlasom Pána. A nikdy sa nebojme o našich najbližších, že zo-

stanú sami. Svätý don Bosco hovorieval: „Keď syn, alebo dcéra opustí dom pre Boha, tam Ježiš zaujme jeho miesto.“ Nikto nie je bez pokušenia a vnútorných bojov. Hriech dnes zvädza mnohých. Vela sa musí zapierať mladík i deva, keď si chce uchovať svoju nevinosť. Koľko otcov sa vzdáva pre svoje pracovné povinnosti na celé týždne a mesiace od svojich najbližších. Akú duševnú silu musí mať taký manžel aj manželka, aby si aj v takých okolnostiach života ostali verní. Akú mravnú silu musí mať denne kresťan na pracovisku, keď vidí prípady fušerstva, rozkrádania, alebo nedbanlivosti v práci. Nesmie sa dať zviešť na podobné nečestné spôsoby v práci.

Potrebuje viere, že aj prácou oslavuje Boha, že ho Boh všade vidí, že dobro odmení a zlo potresce.

Každý z nás si musí často spytovať svedomie, či vo svojej svedomitosti nepoľavil. Keď sme život dobre začali, je veľmi potrebné, aby sme ho aj dobre skončili. Kto ide stavať dom, rozmýšľa, počíta a radí sa s odborníkmi, či bude môcť s prostriedkami, ktoré vlastnú stavbu aj dokončiť. Ak by nemal potrebnú istotu, tak sa radšej do stavby nepustí. Tak aj my, ako veriaci v Boha, robme vždy rozumne, uvážene a zodpovedne. Veľmi sa chráňme toho, čo by mohlo narušiť náš vzťah, náš dobrý vzťah k Bohu a k blíznym. Amen

Mgr. Ján Bíroš

Rozhovor

Mgr. Stanislav Takáč,

pán farár v susednej farnosti Široké.

Tento rozhovor sme natáčali ešte pred prázdninami a dôvod bol jednoduchý - predstaviť duchovného otca, lebo sa to patrí. Chodí do našej farnosti vypomáhať pri vysluhovaní sviatosti zmierenia a čo je hlavné, patríme do jedného sabinovského dekanátu.

Duchovný otec Stanislav Takáč je novým farárom v Širokom od r. 2015. Duchovný otec, chcel by som začať Vašou osobnou genézou. Kde ste sa narodili?

Pochádzam z dedinky v okrese Trebišov, volá sa Lastovce, blízko maďarských hraníc, ale nikto tam nevie po maďarsky. Narodil som sa v Trebišove v kaštieli. Vtedy tam bola pôrodnica, dnes je tam múzeum Andrassyovcov.

Kolkých súrodencov máte?

Som najmladší zo štyroch súrodencov. Najstaršia je sestra, potom dvaja bratia a ja. Krátko po primíciách otec zomrel, mama ešte žije.

Chcel by som sa spýtať, či aj vaši rodičia pochádzajú z tej oblasti.

Mojí rodičia sú jednoduchí ľudia. Otec bol robotník, mama bola väčšinou doma, neskôr chodila do roboty. **Takže tak si na nich pamätáte? Predpokladám, že detstvo ste pre-**

snímka: Martin Magda

živali na dedine v Lastovciach.

Áno, doma. Rozdiel medzi ďalším bratom je päť rokov, ostatní boli starší, takže skôr s kamarátmi na ihrisku a v kostole.

Čo je typické pre Lastovce? Sú farnosťou?

Lastovce sú farnosťou. V časoch môjho detstva mali 258 domov a 3 farnosti – rímskokatolícku, gréckokatolícku a kalvínsku. Žilo tam 1 100 obyvateľov, z toho 650 Rómov. Dnes tam žije 1 100 obyvateľov a 650 Rómov. V súčasnosti sú už iba dve farnosti – rímska a grécka, kalvínska zanikla. Bolo tam asi 10 kalvínskych rodín.

Pamätám si, že Zemplín bol bohatou obilninovou oblasťou. Od vás chodili kombajnisti pomáhať k nám na naše družstvo. Pamätáte si z detstva nejaký zážitok, niečo, čo vás formovalo?

Keď som mal 10 rokov, bol som

na prvé sväté prijímanie. Potom prišiel nový pán farár, ktorý pritiahol deti, mládež. Predchádzajúci kňaz bol už starší pán. K tomuto mladému farárovi sme začali chodiť. Od 10 rokov som ministroval, bol som hlavným ministrantom aj pre veľkých súrodencov aj pre ostatných veľkých kamarátov. Tento pán farár bol u nás až do mojich primícií. Volal sa Juraj Petrík, už zomrel. Neskôr sme chodili už ako kolegovia na dovolenky.

Naposledy pôsobil v Plechoticiach.

Predstavte si, duchovný otec, to prepojenie. Nasvetľovali sme u tohto duchovného otca kostol v Plechoticiach. Nikdy sme sa osobne nestretli. Mal veľkú túžbu stretnúť sa so mnou. Stretol sa s mojím synom Martinom. Potom som sa dozvedel, že náhle zomrel.

V nedeľu mal prvé sväté prijíma-

nie. Poobede ho zobrali do nemocnice a vo štvrtok sme ho pochovali.

Pýtate sa na zážitky. Prechádzalo sa od sedesu ku oltáru. V sakristii sa cez okno dovidelo na holubník. Keď sme prišli k oltáru, holub pristál na letáku. Vymenil som sa pri misále s iným miništrantom, vyzliekol som sa, vliezol som do holubníka, chytil som holuba, zobral krúžok a odniesol som do ďalšieho holubára. Ľudia si mysleli, že mi je pri oltári zle a ja som „po valale chodzil“. Pán farár mal pri sebe babku. Boli to zlaté časy. Keď babka zomrela, prišli rodičia, bolo to iné. Mal dve omše, doma a vo filiálke. Keď mal omšu vo filiálke, ostával tam na obed. Ja som čakal holuby. Babka nevarila, hovorila: „Synu, ta podz aspoň chleba sebe odrež.“ Celé nedelňé doobedie som trávil čakáním na holuby. Asi z tých chlapcov som bol jediný, ktorému to dovolil, trochu som tomu aj rozumel.

Škola.

Na Základnú školu od 1. – 5. ročníka som chodil v Lastovciach, od 6. – 9. triedy v Michalčanoch. Bola to neďaleká stredisková obec. Gymnázium som absolvoval v Trebišove a potom teologickú fakultu.

Niekdde tam vznikala vaša túžba, vaše povolanie. Viete si spomenúť, kedy konkrétne, ako to prišlo?

Konkrétny dátum alebo zlom si nepamätám, ale pri oltári sme ako chlapci boli často. Pri starom pánu farárovi sme boli na prvom svätom prijímaní dvaja chlapci. Potom sme začali aj miništrovať. Ja som skončil v seminári, Igor v base. Keď prišiel nový pán farár, viacerí chlapci, i veľkí, sa vrátili naspäť. Denne sme boli pri oltári, na fare, blízko pri duchovnom otcovi, prichádzalo to prirodzene. Chceli sme byť tak ako on. Keď prišiel k nám v roku 1975,

Postupne sme nastúpili štyria do seminára. Primície boli v rokoch 1983, dve 1988, 1989.

Cítili ste, že to smerovanie pôjde k semináru... Ako vás vnímalo vaše okolie? Spôsobovalo vám to problémy?

Treba povedať, že to bol čas socializmu, V rodine to brali prirodzene. Na gymnáziu bol problém od stužkovej do maturity. Predseda strany sa vyhrážal mame. Triedna mala posledné dva týždne veľký problém skôr o seba, ako o mňa. Zo strany eštebákov problém nebol, pretože práve vrcholní eštebáci v Trebišove boli spolužiaci pána farára z priemyslovky.

Takže tieto veci sa vybavili cez neho. V r. 1984, keď som mal nastúpiť do seminára, ušiel do Talianska Pavel Benedik z našej dediny, dnes sakrestián Svätého Otca, Bol rozruch po dedine s eštebákmi. Syn gréckokatolíckeho pána farára sa hlásil do seminára naraz so mnou, takže behali k nim a ja som ich posielal po dohode s pánom farárom na faru, on to riešil.

Prišiel seminár...

Seminár, päť pekných rokov života. My sme posledný absolventi bratislavského seminára, vysvätení v roku 1989. Vtedy nikto nevedel, čo bude ďalej. Po vysviacke som narukoval ako „protišťatný živel“ na Šumavu, tam nás zastihla revolúcia. Keď vypukla revolúcia, ani sme to nevedeli, lebo povinné televízne noviny nepozeral nikto. Až keď nás „nahnali“ 22. novembra, prišiel veliteľ divízie, aby sme sa do ničoho nezapájali. Čudovali sme sa, čo sa deje. Potom nás od televízora už nevedeli odohnať. Revolúcia nám pomohla v tom, že nám skrátili vojnu. Na fakulte sme nemali katedru, rukoval som na 24 mesiacov. Skráti-

li nám na 11 mesiacov. Keď mi zomrel otec, stal som sa živiteľom rodiny, skrátili mi vojenčinu o ďalšie dva mesiace.

Ako vás na vojne vnímali ako kňaza?

Vojaci normálne, dôstojníci spočiatku ako „protišťatný živel“. V rámci vychádzok sme chodili do kostola. Boli tam tri útvary, bolo nás tam 900 vojakov a dvaja kňazi, dvaja spolužiaci z ročníka a tretí ešte nebol vysvätený. S Jožkom Repkom z Petrovian sme tam dokončili tých deväť mesiacov. Po revolúcii sme tam slúžili aj vo farnostiach, aj zastupovať sme chodili.

Vráťme sa k vašim primiciám.

Primície boli 29. júna 1989 v Lastovciach na záhrade pod veľkým vojenským stanom. Boli to časy, kedy ešte ľudia chodili v hojnejšom počte i na vysviacky, i na primície. V dedine nebol kultúrny dom. Aj keď niekde boli, nechceli dovoliť.

Po primiciách prišla prvá kaplanka...

Prvou kapláňkou boli Valalíky pri Košiciach u nebohého pána farára Nickela. Bol som tam prvým kaplánom skoro po 50 rokoch, vymenil som p. kaplána Galduna, rodáka z Ovčia, ktorý tu v Širokom bol neskôr výpomocným duchovným. Keď som prišiel, pán farár mi povedal: „Tvoj predchodca tu chodzel ešte na koňu.“ Povedal som: „Pan farar, kedz budzem veľki, ta sebe tiž kupim koňa.“ Nestihol som mu to povedať ani ukázať, že som mal koňa, keď som bol na fare v Kobylach. Tam som bol necelé 3 mesiace. V deň, keď som narukoval, zomrel mi dedo a o mesiac otec. Dedo mal 90 rokov a otec nemal 60. Po vojne som prišiel za kaplána do Prešova. Tu som bol tri mesiace a potom do Sniny. Po mesiaci tam prišiel pán farár Korem.

V Snine sme začali rozširovať kostol. 1. mája 1990 sme začali hradiť stavenisko a 9. augusta 1992 bola konsekrácia. Svätiteľom bol pán kardinál Tomko.

Ďalšie vaše pôsobiská...

Prvého júla 1992 som išiel za farára do novoustanovenej farnosti Svätej rodiny v Košiciach na sídlisku Dargovských hrdinov – Furča. Sídlisko malo 32 000 obyvateľov bez kostola. Boli sme v provizórnych priestoroch staveništného zariadenia, kde v zime bola zima, v lete bolo horúco. Boli to prvé roky začiatku farnosti, množstvo ľudí si dávalo do poriadku manželstvá, krstiť deti, prvé sväté prijímania. Za rok bolo 440 detí na prijímanie, 160 ľudí na birmovke, veľmi veľa hodín náboženstva s katechéti. Bez kaplána päť rokov. Posledné tri roky som mal každý rok nejakého kaplána.

Počas vášho pôsobenia sa začal stavať nový kostol?

Bola vyhlásená súťaž. Problém bol v zlom podlaží, takže tam len cena pilótov na vtedajšie pomery v r. 1994 bola 30 miliónov slov. korún. Na to sme nemali peniaze. Riešili sme to tak, že sme odkúpili rozostavené garáže a v týchto priestoroch potom postavili kostol a faru. 1. júla 2000 som bol preložený z Furče do farnosti Kobylky v bardejovskom dekanáte. Farská obec Obetovania Panny Márie a potom dve filiálky Janovce - Božské Srdce Ježišovo a Kľušov – sv. Cyrila a Metoda. Spolu asi 2 100 obyvateľov v troch dedinách, teda 2 100 veriacich.

Boli to dediny s rôznymi vierovyznaniami?

Boli to čisto katolícke dediny. Boli tam pár evanjelických rodín, s ktorými sme vychádzali veľmi dobre, bez problémov. Naši ľudia chodili na ich pohreby, oni na naše. Zvonili sme

im v kostole.

Ekumenizmus v praxi...

Keď bol pán kardinál Tomko na svätej omši v Kobylkách, tak som mu povedal, že on sa rozumie ekumenizmu. Na večeru sme mali halušky s tvarohom a s bryndzou a kyslé mlieko od evanjelickej kravy, tak som mu povedal, že to je ekumenizmus v praxi. Počas pôsobenia môjho predchodcu bol tu problém s evanjelikmi. Hovoril im na každom pohrebe, že za všetko môže Luther.

To bola farnosť Kobylky. Teraz ste tu v Širokom. Vo všeobecnosti, kňazi vnímajú „ťažšia farnosť, ľahšia farnosť“? Na čom to stojí?

Všade je iné prostredie, iní ľudia a my sme iní, čiže je dobré, ak si ľudia sadnú – kňaz s veriacimi. Nie každý kňaz sa „hodí“ do každej farnosti a nie každému kňazovi je dobre v každej farnosti. Závisí to aj od povahy, aj od ochoty a schopností a od iných vecí.

Keď sú „tie ťažšie farnosti“ aj kňaz to prežíva.

„Prekladačky“ kňazov sú ťažké, sú každý rok. Je to iné, keď sa týka mňa, nás, lebo po 15 rokoch si človek vytvorí vzťahy, zvykne si na niečo, čo má po sebe tam zanechať. Je to náročné.

Ako vaši veriaci prežívali váš odchod z Kobylky?

Prežívali to ťažko, teraz ešte ťažšie. Nemyslel som, že aj ja budem ťažko prežívať odchod. Je to kus života a najlepšie roky od 35 – 50. Robili sme generálnu opravu kostola na filiálke, postavili sme dva Domy nádeje a opravili faru. Je to materiálne dielo, ale aj taký duchovný poriadok i púte. Zžili sme sa, nevyskytol sa nejaký vypuklý problém. Bola to druhá farnosť. V Košiciach som bol 8 rokov, v Kobylkách 15 rokov.

Od roku 2015 ste tu v Širokom.

Ako ste prijali správu od otca arcibiskupa, že idete do Širokého?

Asi vo februári mi povedal, že som 15 rokov na fare, budem preložený. Nevedel kde. Zatelefonoval mi 12. apríla o 16:04 h: „Vybral som ti Široké“. Podakoval som, nič viac som nepovedal. Bral som to v rámci poslušnosti, vybral to pán arcibiskup. Povedal, že sú tu rehoľné sestričky, sú tu len dve sväté omše na rozdiel od Kobylky. Je tu kludnejšie. Keď som mal vo farnosti Kobylky tri kostoly, v nedele boli tri sväté omše. Náročnejšie to bolo cez sviatočné dni, z kostola do auta a z auta do kostola. Tu je väčší časový priestor medzi svätými omšami.

Dá sa povedať, že ste už „doma“? To „doma“ som myslel tak, že ste si už osvojili tunajší život.

Nemám s tým problém. Výmena kňazov v Širokom prebehla „bezbolestne“. My sme spolu s predošlým duchovným otcom spolužiaci. Nič „neprevraciam hore nohami“, zmenili sa nejaké „drobnosti“ k praktickejšiemu. Vymenili sa osoby a funguje všetko ďalej tak, ako to fungovalo.

Ako žije farnosť Široké? Ako vnímate široké deti? Je ich tu veľa? Dokonca v škole sú deti aj z Fričoviec, aj z Víťaza.

Chodím k nim do školy, ale učím iba tretiakov. Náboženstvo učia sestričky, aby mali úväzok. V kostole v stredu na rodinných svätých omšiach sa stretám s deťmi nielen s prvoprijímačmi, ale aj s ostatnými. 1. mája sme mali slávnosť 1. sv. prijímania. Na tých rodinných svätých omšiach sú deti viac zastúpené, cez týždeň je to slabšie, ale to je výsledok alebo vplyv rodiny. Treba nám formovať skôr rodičov, aby tie deti boli formované v rodine.

Aj ja to vnímam podobne u nás. Je to asi všade rovnako. Čím sú

rodičia mladší, tým je to horšie. Mali sme stretnutie s rodičmi prvoprijímacích detí. Hovorili, že predtým to bolo ináč, lebo boli inakší rodičia, akí sú dnes.

Mládež, ktorá sa pomaly formuje aj na stredných školách, myslím tu birmovancov. Združujú sa v nejakých spoločenstvách?

Teraz sme začali. Urobili sme zoznam prihlásených na birmovku. Máme ich 84. Niekoľkí z nich boli na arcidiecéznom stretnutí. Niektorí chodia na stretnutia do Vysokej nad Uhom, niektorí sa na cirkevných školách v meste, kde študujú, zapájajú do aktivít školy. Toto mám ešte také „nerozkukané“. Budeme musieť nájsť so sestričkami nejaký systém, ako sa im začať venovať.

Spomínate tu reholné sestry...

Sú to Školské sestry sv. Františka v počte tri. Dve učia u nás na škole, jedna z nich na polovičný úväzok v Prešove a jedna sa stará o domácnosť. O svoju sa starám sám.

Naznačili ste, že reholné sestry, ktoré sú tu, vnímate ako pomoc pre farnosť.

Áno, najmä pre školskú katechézu. Neviem si predstaviť, ako to zvládali naši predchodcovia, keď ešte bola farnosť v troch obciach a v každej z nich mali učiť náboženstvo. V tých časoch sa učilo len poobede. Do toho prišli pohreby a iné pastoračné povinnosti. Museli to mať ťažšie. Dnes sú tu sestričky, pomáhajú v školskej, aj vo farskej katechéze s prvoprijímacími deťmi, neskôr s birmovancami.

Všímam si aj na vašej farskej emailovej stránke, že cez leto robia tábory.

Máme tu klub Quo vadis a neziskovú organizáciu Mikuláš. Pracujú skôr s tými menšími deťmi aj s dospelymi.

Skrátka, vaša farnosť žije.

Je to farnosť živá vďaka predchodcom, hlavne vďaka rodinám. Dnešní dospelí vyrástli v ešte zdravých kresťanských rodinách. Pôsobili tu aj dobrí kňazi.

Keď ste spomenuli to rodinné zázemie, Je tu rekonštruovaný kostol aj farská budova. Pomýšľate na podobné aktivity?

V roku 2017 tu bude 10. výročie konsekrácie kostola, takže k tomu dátumu potrebujeme kostol znova vymalovať, lebo už je zadymený. Fara ako budova nepotrebuje opravy, skôr okolie, vonkajšie záhradné úpravy. Mám nejaké predstavy. S ružencovým bratstvom nejakú ružencovú záhradu alebo nejaký pamätník, lurdskú jaskyňu alebo niečo podobné.

Niečo vaše osobné. Ste už zžitý s farnosťou...

Nevidím tu nejaký extrém, niečo, čo by som chcel „prevrátiť hore nohami“. Sú také prípady, keď sa vymenia starostovia aj farári, že všetko bude ináč, ako bolo. To ja nechcem. Čo je dobré a zdravé, nech pokračuje, zavedieme púte vo väčšom rozsahu, aby sa veriaci spájali. Ide o to, aby sme tých ľudí dávali dokopy. Dosť ich svet a život bije, aby ešte z kostola museli odchádzať nervózni alebo znechutení, to nechcem. Nikdy som to nerobil, ani nebudem. **Ľudia zvyknú porovnávať. Sme tu blízko v susedstve dve farnosti. Nechcem porovnávať, ale ako vy vidíte spoluprácu aspoň tých najbližších susedských farností, resp. dekanátu. Vedeli by ste si predstaviť intenzívnejšiu spoluprácu?**

Dekanát vznikol pred mnohými rokmi. V dnešných pomeroch sú niektoré farnosti neprakticky patriace do dekanátu Sabinov. Široké, Víťaz by skôr „pasovali“ do Pre-

šova. S Víťazom si vychádzame navzájom v ústrety. Spoločne spovedáme. Keď potrebujem zastúpiť, u vás sú viacerí kňazi, výpomocný duchovný, ktorí mi pomôžu. Myslím, že sa k sebe dobre správame a znášame sa navzájom.

Pamätám si, že za nebohého pána dekana Naščáka bola intenzita stretnutí väčšia. Asi aj to obdobie, povinnosti boli iné.

Deväťdesiate roky a rok 2015 sú iné. Vymenená generácia, veriaci, kňazi sú iní. Na spovedaní v dekanáte sme boli všetci kňazi. V Zelený štvrtok sme mali pečeného baránka. Všetci kňazi, teda väčšina bola práve tu v Širokom spolu na fare.

Mali ste tu stretnutie kňazov dekanátu?

Tak ako Pán Ježiš s učeníkmi jedol baránka, tak aj my kňazi.

Chcel by som sa spýtať na, moderne povedané, prognózu do budúcnosti. Ako vy by ste si predstavovali farnosť, Cirkev vôbec. Kde by mala Cirkev, vzhľadom na terajšiu situáciu, pôsobiť? Odkaz do budúcnosti?

Vízia, aby sa ľudia držali Pána Boha, napriek tomu, že sú dnes zo všetkého sklamaní, zo sveta, z problémov a možno aj z Cirkvi. Bez Pána Boha to jednoduchšie nebude, len s ním. Svätý Otec nám ponúka Rok milosrdenstva. To je práve to, čo nám Pán Boh najviac dáva – odpustenie našich hriechov, pretože s hriechom nemôže byť človek šťastný. Svätý Otec nám práve toto dáva, aby sme využili aj Rok milosrdenstva aj všetky ostatné prostriedky na vlastné posvätenie i na to, aby sme raz mohli celú večnosť prežívať v radosť s ním.

Ďakujem za rozhovor.

prípravil: Mgr. M. Čechová a M. Magda

Svetové dni mládeže Krakov 2016

Pápež Ján Pavol II. prvýkrát zvolal mladých v roku 1986 do Ríma a tým začal bohatú históriu Svetových dní mládeže. „Vy ste budúcnosť sveta, vy ste nádej cirkvi. Vy ste moja nádej“, odkázal mladým a daroval im kríž nášho Pána a neskôr ikonu Božej Matky, ktoré sa stali neoddeliteľnou súčasťou a symbolom Svetových dní mládeže. Toto podujatie nie je len týždennou akciou, ale stalo sa fenoménom a životným programom pre mladých ľudí z celého sveta. V Roku milosrdenstva bol práve Krakov určený za dejisko tohto stretnutia, keďže tu sa nachádza svätyňa Božieho milosrdenstva a odtiaľ sa toto posolstvo šíri do sveta.

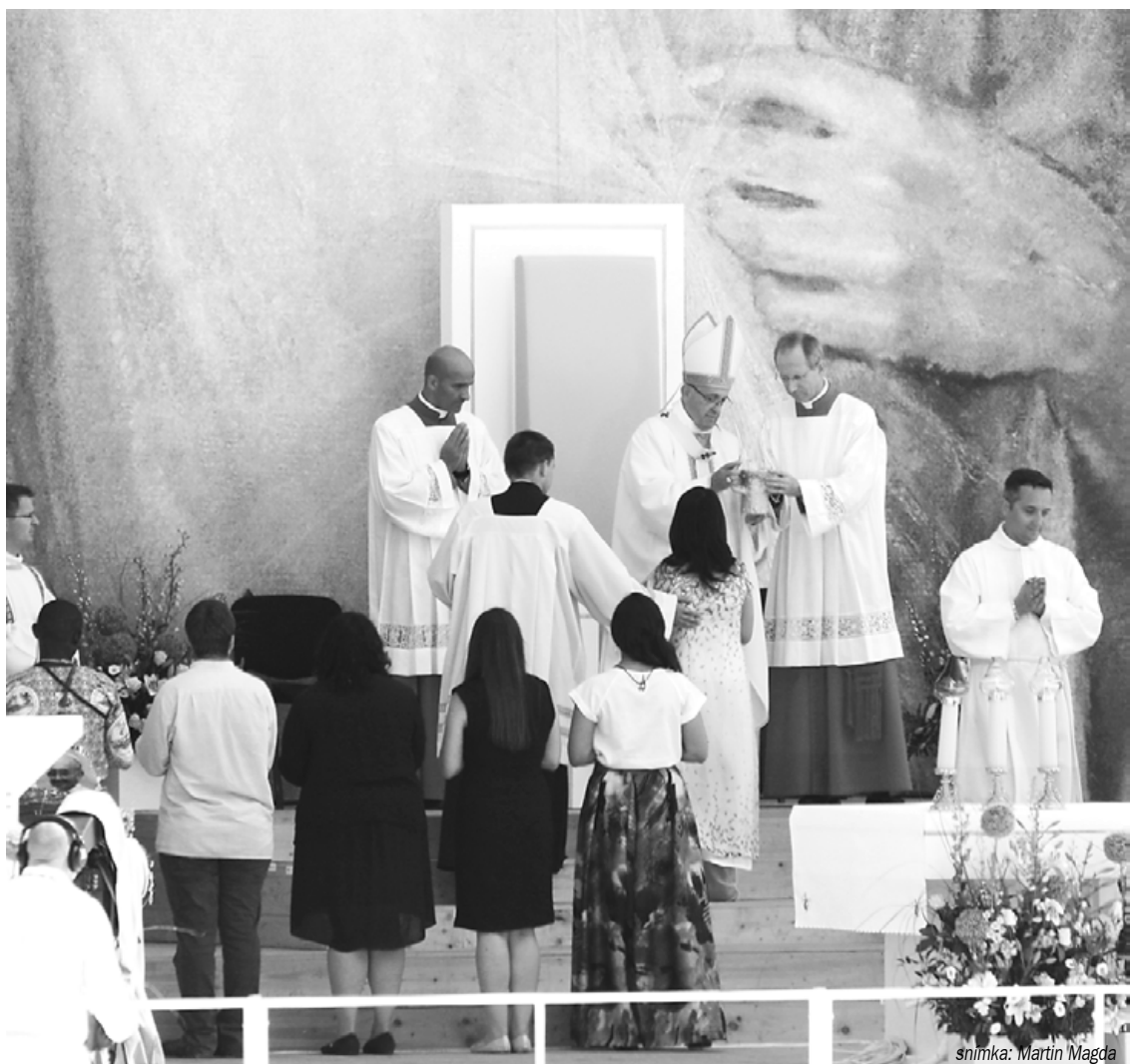
Atmosféra v Krakove bola úžasne silná a okamžite pohltila mladých pútnikov zo všetkých strán sveta. Tomu zodpovedal aj medzinárodný program na námestiach Krakova počas celého týždňa. Na jednom námestí rytmy samby, na ďalšom africké tance alebo indické či japonské umenie, no aj chlapčenský zbor z Londýna. Už len samotné pozorovanie nekončiacej masy ľudí z celého sveta s rôznymi vlajkami bolo jedinečným zážitkom. V celom meste bolo cítiť, že sa deje niečo veľké, niečo historické. Nielen podľa vrtulníkov a všade prítomnej armády alebo polície, ale tiež cez nákazlivý entuziazmus, radosť a energiu mladých ľudí. Neznámi mladí sa navzájom pozdravovali na uliciach pozdravom high-five, alebo si vymieňali malé darčeky. Celý tento čas mi pripomínal radosť a zanietenie prvých Turíc v Jeruzaleme, keď všetci jedno-

myselne zotrúvali na modlitbách s Pannou Máriou a začali hovoriť cudzími jazykmi. Všetkých spájali Kristus, ktorý bol živým stredobodom celých dní mládeže v Krakove. Mesto bolo pod ochranou nielen poľskej armády, ale tiež svätcov, ktorých relikvie boli prinesené ako svedectvo pre mladých, že sa dá kráčať aj počas búrlivej mladosti za Ježišom. Boli to svätá Mária Magdaléna, Terezka z Lisieux a blahoslavený Pier Giorgio Frassati. Pri ich relikviách bolo zvláštnym spôsobom cítiť ich živú prítomnosť a posvätnosť týchto požehnaných dní. Každý k nim mohol prísť a stíšiť sa v modlitbe a prežívaní Božej prítomnosti.

Všetky krajiny mala v Krakove, alebo v blízkom meste svoj kostol, kde väčšinou ráno začali katechizy biskupov. Slovenskí mladí sa stretávali v malom meste Skawina, ktoré ich naozaj vrelo prijalo. Mali sme aj svoj vlastný otvárací ceremoniál so svätou omšou a ohňostrojom. Poobedňajší program bol potom v Krakove. Mladí ľudia si mohli vybrať z bohatej ponuky programu. Dá sa povedať, že na každom rohu Krakova sa niečo dialo. V utorok Svetové dni mládeže oficiálne otvoril krakovský arcibiskup kardinál Dziwisz. Privítal celý svet v meste svätých apoštolov Božieho milosrdenstva Jána Pavla II. a Faustíny. Bol to dôstojný začiatok celých SDM, z ktorého nezapodutelným momentom bola pieseň Jesus Christ you are my Life počas prijímania, keď azda ani jedno oko neostalo suché. Táto pieseň sprevádza všetky dni mládeže už od ich počiatkov s Jánom

Pavlom II. Vo štvrtok všetci mladí mohli privítať Svätého Otca Františka, ktorý na miesto stretnutia Błonia pricestoval električkou. Eufória z jeho príchodu bola nesmierne. Teraz už v Krakove bola prítomná naozaj celá Cirkev s Petrom našich dní. Každý večer sa Svätý Otec prihovril z pápežského okna Arcibiskupského paláca a tým zachoval tradíciu od Jána Pavla II., ktorý sa z tohto okna prihovárал počas všetkých svojich návštev Krakova. Piatková Krížová cesta poukázala na všetku biedu a nepokoj, ktorý sužuje mnohé krajiny a tiež nás nabádala k vďačnosti za všetky možnosti, ktoré máme. Prejavom vďačnosti, ale aj solidarity môžu byť skutky duchovného a telesného milosrdenstva, ktoré sprevádzali zastavenia Krížovej cesty umelecky stvárnené rôznymi spôsobmi. Po tejto modlitbe nasledoval bohatý program a bolo naozaj ťažké si vybrať medzi chválami najlepších poľských skupín, koncertom Piotra Rubika na Rynku Głównom alebo rehoľnej sestry Cristiny, víťazky talianskej Superstar.

V sobotu popoludní kroky všetkých mladých smerovali na obrovské priestranstvo Campus Misericordiae za Krakovom. Tam začala večerná vigília so Svätým Otcem za duchovnej prítomnosti sestry Faustíny a Jána Pavla II. Veľmi silné boli svedectvá, zvlášť mladej kresťanky zo Sýrie. Jej rozprávanie pripomínalo príbehy z prenasledovania prvých kresťanov. Myslím, že je naozaj ťažké si predstaviť, čo zažíva tamojšia komunita kresťanov. Mnohí z nich prišli o svojich blízkych o strechu nad hlavou a stali

snímka: Martin Magda

sa utečencami ako Kristus so svätou rodinou pri úteku do Egypta. Aj toto svedectvo stojí za prehodnotenie našich postojov k utečeneckej kríze. Po týchto osobných svedectvách celý zástup doslova padol na kolena so sviecami v rukách, začala sa adorácia Najsvätejšej Sviatosti s modlitbou korunky Božieho milosrdenstva.

Nedeľné ráno otvorila modlitba k Panne Márii a ďalšie gospelové skupiny s repertoárom napríklad aj z nezabudnuteľnej komédie Sestra v akcii. Potom už začala svätá omša s pápežom, prirodzené vy-

vrcholenie Svetových dní mládeže. Svätý Otec nás vyzval k angažovanosti vo všetkých sférach verejného života, pretože budúcnosť je v našich rukách. Aký význam pre svet majú mladí bez motivácie, vízie života a túžby niečo dosiahnuť? Živým príkladom bol pápež samotný. Na záver slávnosti Svätý Otec rozoslal mladých do celého sveta ako apoštolov pokoja a milosrdenstva, tiež oznámil, že dejiskom budúcich SDM v roku 2019 bude Panama.

Takto by mal vyzerat svet ako počas SDM v Krakove, plných rados-

ti, pokoja a spolupatričnosti. Hoci obavy o bezpečnosť pred touto obrovskou udalosťou boli na mieste, mladí spolu s pápežom vyslali svetu signál a túžbu po živote v pokoji a porozumení. SDM boli tiež ukážkou mladého a sviežeho ducha Cirkvi. Nie však len vekom účastníkov, ale vierou, nádejou a láskou, ktoré nepoznajú obmedzenia. Celý Krakov výstižne zdobili plagáty so staručkým benediktínom P. Leonom a jeho slovami, že "mladosť nie je ohraničená vekom, mladosť je stav ducha".

Peter Stašík, Ovocie

Ivan Špánik, farár v Žiline-Závodí

Zasvätenie sa Panne Márii vo svetle Fatimského posolstva

V prešovskej konkatedrále bola akcia Fatimské zjavenia, znamenia časov

Prešov 27. februára 2016

Posolstvá, ktoré si pred sto rokmi vypočuli tri malé deti vo Fatime, zaznievali opäť v Prešove. V konkatedrále sv. Mikuláša sa konala v uplynulých dňoch akcia "Fatimské zjavenia, znamenia časov". Hlavný program tvorila séria piatich prednášok. V sérii prednášok bola veriacim predstavená história, význam a teologické aspekty týchto zjavení.

„Zasvätiť sa Panne Márii znamená odovzdať jej svoj život a prijať ju do najvnútornejšieho priestoru svojho bytia. Nasledujeme príklad aj učeníka Jána, ktorý pod krížom prijal Pannu Máriu do svojho života, prijal ju k sebe, ale v tej pôvodine je to tak vyjadrené, že ju prijal až tak do seba, do svojej duše, do svojho srdca," hovorí o potrebe zasvätenia sa Panne Márii Ivan Špánik, jeden z prednášajúcich. Fatimské zjavenia, ktoré sa začali pred sto rokmi, sú veľkým povzbudením pre celú cirkev a tí, ktorí im naúčujú, obohacujú svoj duchovný život. Potvrdil to vo svojej prednáške aj otec Jozef Mareta, exorcista Prešovskej eparchie. „Od počiatku sveta až po dnes môžeme ako deti vnímať hlas mamy a mama varuje. Fatimské zjavenia sú trikrát takým varovaním, že pozor, je tu peklo, pozor, budúcnosť, ktorú tvoria ľudia a pozor, čo sa bude diať v Cirkvi. Takže dobrá mama nás chce pozvať k tomu, aby sme si dávali pozor na našej ceste životom," povedal Mareta.

Podujatie Fatimské zjavenia, znamenia časov bolo zakončené svätou omšou, ktorú celebroval otec Marián Kuffa, predstavený Inštitútu Krista Veľkého v Žakovciach.

Zdroj: Rádio LUMEN

Vzhľadom k tomu, v akej situácii sa dnešný svet a samotná Európa nachádza, rozhodli sme sa uviesť niť po častiach celú prednášku.

5. druh urážky – skutky tých, ktorí jej spôsobujú urážky v jej obrazoch

Pozrime sa napokon – BaS - na piatu oblasť urážok, ktoré spôsobujú tí, čo urážajú Božiu matku neúctou voči jej obrazom. Je to takisto urážka voči Bohu, ktorého je Mária obrazom.

„Kto sa dotýka vás“, hovorí Božie slovo, „dotýka sa zreničky môjho oka.“ O to viac to platí vo vzťahu k Márii. V tomto odčinení môžeme badať ukrytú výzvu prijať v zasvätení Máriu ako obraz nebeského Otca.

Zlí duchovia neznesú jej najčistejšiu pokoru, ktorou Mária dokonale ustúpila Bohu Otcovi, aby bola obrazom a nositeľkou jeho mocnej Božskej autority. Preto diabli pri exorcizmoch napodiv mnohokrát odchádzajú až pri mariánskych antifónach.

Ona jediná z bytostí môže totiž

podobne ako nebeský Otec povedať Kristovi : „ty si môj milovaný Syn.“ V tomto vyznaní sa prelína láska Márie s láskou nebeského Otca a môžeme povedať, že Otec je akoby oblečený do Márie v láske k Synovi ako aj v láske k nám.

Boh Otec a Mária majú za syna jedinu a tú istú osobu. Samozrejme, Otec od vekov a podľa Božej prirodzenosti, Mária v čase a podľa ľudskej prirodzenosti. Podľa mariológa Bruna Forteho sa Boh Otec stáva pozorovateľným v Márii, pretože ona najdokonalejším spôsobom vyjadruje tajomstvo večného plodenia Syna nebeským Otcom. Mária je „materskou ikonou Otcovstva Boha“, alebo „ľudskou ikonou Božieho otcovstva“. Podobne Ján Pavol II. učí: „panenské materstvo Bohorodičky je odbleskom odvekého otcovstva Boha“.

Český teológ Ctirad Václav Pospíšil poukazuje na to, že prvá oso-

ba Trojice je nazývaná „Otec“ len analogicky. Plným právom by sme o tejto osobe mohli hovoriť aj ako o „Matke“. V zásade platí, že voľba jednej či druhej alternatívy závisí prevažne na buď patriarchálnom, alebo matriarchálnom usporiadaní spoločnosti, ktorá je kontextom predstáv a výpovedí človeka o Bohu.

Sám Starý zákon, ktorý je výrazne poznačený patriarchálnou dobou kultúrou, hovorí síce o Bohu ako o Otcovi, pripisuje mu však celkom prekvapivo množstvo materských charakteristík, vrátane materského lona, ako to spomína aj Ján Pavol II. v encyklike o Božom milosrdenstve.

Návrat k Otcovi sa preto najdokonalejšie uskutoční návratom k jej živému obrazu, ktorým je Mária.

Zasvätením máme vstúpiť do domova jej Srdca, aby sme v ňom stretli srdce nebeského Otca. Za-

svätenie nás pozýva objaviť v Máriinom Nepoškvrnenom Srdci prítomnosť Otca, ktorého prítomnosťou je ona korunovaná.

V Márii teda môžeme objasniť Otca, môžeme sa stretnúť s jeho otcovskou láskou, s jeho nehou.

Keď máš Máriu, máš všetko, máš Otca a v ňom všetky potrebné milosti, všetko potrebné požehnanie.

Mária ťa oslobodzuje od sirotského ducha a vnáša do teba ducha synovstva, v ktorom voláš: drahý môj Ocko!

Ježiš môže v nebi vlastne aj telesne objasniť v Márii svojho nebeského Otca. A v jednote s Máriou je zároveň v jednote so svojím Otcom. Láska Márie i Otca k Synovi je tak veľmi podobná, že sa prelína.

A my, keď prijímame do seba Máriu zasvätením, môžeme si ľahšie uvedomiť aj prítomnosť Otca, ktorý podľa listu Efezanom „je nad všetkými, preniká všetkých a je vo všetkých.“

Tajomstvo tejto jednoty nás pozýva adorať tvár nebeského Otca v tvári Panny Márie ako vo svojej ikone, a teda aj v tomto zmysle rozpoznať pravdu o nej ako plnú Otca, ako plnú jeho moci a milosrdnej lásky.

Tu sa musíme opäť na chvíľu vrátiť k otázke stvorenia človeka.

Vieme, že Boh stvoril človeka na svoj obraz ako muža a ženu. Odiaľ by sa vzala tá samozrejmosť, že človek je buď iba muž alebo iba žena, ak by táto samozrejmosť prv neexistovala už v Bohu?

Aký dôvod by mal Boh stvoriť človeka na svoj obraz s dvoma rodmi ON a ONA s príkazom prinášať potomstvo, ak by tieto dva rody v Bohu predtým neboli?

Keďže Ježiš je zjavne muž, takže druhá božská osoba je charak-

ilustračná snímka: Martin Magda

Kostol BM v Skawine pre Krakow

teristická mužskou láskou v Bohu, potom Otcovi ostáva ženská zložka lásky v Trojici.

Ak by Otec a Syn boli obaja mužského rodu, podľa toho, ako ich nazývame, stvoril by Boh na svoj obraz dvoch mužov s príkazom plodte deti, čo je zjavný nezmysel.

Ak Boh dokáže mať s človekom snúbenecký vzťah lásky, vari to má nedokázať sám v sebe, v rámci vlastných Božských osôb? Vari v ňom samom už od večnosti táto láska azda neexistuje, keď sa mala stať prototypom manželskej lásky na zemi? Vari môže v Bohu nebyť tak nádherná láska ako je snúbenecká a manželská, keď On sám je Láska? Prečo by azda tvoril na zemi takú lásku, aká v ňom neexistuje? To by bolo absurdné!

Vzťah Márie - ženy - novej Evy a Ježiša - Muža - nového - Adama nám pomáha lepšie nahliadnuť do

tajomstva Boha v Trojici, ktorý je v podstate odvekým Manželstvom Prvej a Druhej Božskej osoby, ktoré vzájomne dýchajú Treťou Božskou osobou, láskou Ducha Svätého.

My ako Božie deti a zároveň deti Ježiša a Márie, sme povolaní byť špecifickým chrámom tohto Ducha ako telesné odzrkadlenie tajomstva Tretej božskej osoby

Čím lepšie poznávame Máriu, tým lepšie poznávame Otca. Je to aj garancia nášho večného života, ako hovorí Ježiš: večný život je v tom, aby poznali teba, Otče.

Preto ťa Mária uctieva vo všetkých ikonách a sochách ako duchovný obraz Otca, jeho materinskej nehy, ako obraz jeho ženskej lásky v Trojjedinom Bohu, i jeho otcovsko-materinskej lásky k nám. Amen.

(pokračovanie v budúcom čísle)

Púť Ružencového bratstva z Ovčia k Sedembolestnej Panne Márii do Šaštína

V mimoriadnom Svätom roku milosrdenstva sa Ružencové bratstvo z Ovčia spolu s duchovným otcom Marekom vykonalo púť k Sedembolestnej Panne Márii v Šaštíne. Plný autobus pútnikov po šesťhodinovom cestovaní šťastne dorazil do cieľa, kde sme prekročili bránu milosrdenstva. Po obhliadke baziliky, keďže mnohí ruženčiari boli na tomto mieste prvýkrát, po uctení si milostivej sochy Sedembolestnej, po vykonaní si sviatosti zmierenia a ruženca k Sedembolestnej Panne Márii, za hlasného spevu „Ó, Mária, bolestivá...“ sa začala svätá omša, ktorú celebroval náš duchovný otec Marek Hnat. Nad rozjímaním Božieho slova a osobnom uctení si Sedembolestnej mal každý možnosť predniesť svoje prosby, radosti, starosti, ale aj ďakovanie našej nebeskej Matke. Po sv. omši nám sprievodca podrobne vysvetlil všetko v bazilike, kde už 450 rokov slovenský národ putuje do Šaštína k Sedembolestnej. Potom sme mali možnosť vidieť aj malé múzeum v priestoroch baziliky, kde sme videli niekoľko sôch a obrazov zo života Panny Márie a jej rodičov.

Po obhliadke múzea, uctení si relikvie a požehnaní nám bol odovzdaný aj ďakovný list z príležitosti mimoriadneho Svätého roka milosrdenstva. Plní dojatia a s vrúcnou prosbou k Sedembolestnej Panne Márii, aby nás v tomto roku milosrdenstva bližšie viedla k svojmu Synovi, sme prekročili bránu milosrdenstva. Po odchode z národnej baziliky nás už čakali sestry z Kongregácie milosrdných sestier sv. Kríža naše rodáčky – sestry Školastika a Leona, ktoré boli prítomné aj na sv. omši. ktoré nás viedli známou cestou do Cerovej.

Po peknom a milom privítaní sestričiek, z ktorých sú štyri z našej dedinky – sr. Mansueta, predstavená, sestry Justína, Školastika a Leona, po chutnom obede a obhliadke ich kláštora sme si uctili relikvie sv. kríža, blahoslavenej Zdenky a sv. Františka. Po krátkej adorácii sme sa so sestričkami rozlúčili. Sestry Justína, Leona a Školastika nás ešte raz sprevádzali na našej púti do Trnavy, kde sme navštívili baziliku sv. Mikuláša, v ktorej sme si uctili milostivý obraz Matky Božej trnavskej, ktorej novému môžeme sledovať aj v televízii Lux. Navštívili sme aj baziliku sv. Jána Krstiteľa.

Nakoniec nás sestry sv. Kríža pozvali do ich provincionálneho domu v Trnave, kde sme boli milo prijatí sestrami z našej dediny – sestrou Goretti a sestrou Marielou. V ich kaplnke sme si uctili ich zakladateľku a blahoslavené sestry Zdenku a Ulriku. Po krátkom výklade sestry Dominiky a malom občerstvení sme sa posilnení na tele i na duši, plní dojatia a zážitkov vrátili v neskorých nočných hodinách šťastne domov.

pútničky Anna Kráľová, Júlia Stašíková

snímka: autor článku

Púť Ružencového bratstva z Víťaza do Svätyne Božieho milosrdenstva v Smižanoch

Naše ružencové bratstvo sa rozhodlo 14. júla 2016 putovať do Svätyne Božieho milosrdenstva v Smižanoch s duchovným otcom Mgr. Marekom Hnatom. Cestou sme sa zastavili vo farskom chráme Nanebovzátia Panny Márie v Spišskej Novej vsi, kde sme sv. ružencom pozdravili nebeskú Matku, prešli svätou bránou a obsiahli aj novokňazské požehnanie. Potom sme sa presunuli do Smižian, kde sme boli milo prijatí bratmi pallotínmi do Svätyne Božieho milosrdenstva. Prechodom sv. brány každý zvolával Božie požehnanie a prosil za svoje potreby. Tu sme si uctili relikvie sv. Jána Pavla II. a sv. sestry Faustíny. Navštívili sme tri miestnosti zriadené na pamiatku sv. Jána Pavla II., kde sú umiestnené dary z jeho apoštolských ciest z celého sveta. O 15. hodine v hodine milosrdenstva sme sa pomodlili korunku Božieho milosrdenstva a program pokračoval slávením sv. omše za našu farnosť a krátkou adoráciou. Bol to milostivý čas, ktorý nám daroval Pán. Po vzbudení na tele a na duchu sme sa v podvečer vrátili domov.

za ružencové bratstvo Alžbeta Novotná

Celoslovenská púť mužov má v Gaboltove za sebou už štrnásť ročník

V nedeľu 21. augusta v jej ponuke nechýbali prednášky, modlitby, sviatosť zmierenia a chvály spoločenstva Marana Tha z Prešova.

Popoludní bol hlavným celebrantom pomocný biskup bratislavskej arcidiecézy Mons. Jozef Halčko, ktorý vo svojom príhovore uvažoval o Ježišových slovách – "usilujte sa vojsť tesnou bránou".

"Milosrdenstvo bez pravdy o ľudskej hriešnosti, milosrdenstvo bez slova o osobnej zodpovednosti, slová o milosrdenstve bez slov o možnosti, že dvere budú zatvorené, nie sú slová o milosrdenstve, ale len o akejsi riedenine, či pseudo milosrdenstve.

Práve v tej pravdivosti, tvrdosti a jasnosti slov je milosrdenstvo, ktoré chce, aby človek tou tesnou bránou prešiel. Kristus, ktorý hovorí o úzkej bráne, je príkladom karhania, ktoré kriesi. Vstupuje cez Eucharistiu do našej duše a ak ho vpustíme a uveríme mu, presiakne naše životy svojou prítomnosťou a láskou. Kiežby na nás, z našej tváre a slov bolo vidieť, kým sa sýtime duchovneS," povedal v závere biskup Mons. Jozef Halčko.

snímka: ABU Košice

Prečo chodiť do kostola?

Ak si duchovne prebudenný, potom sa ti toto bude páčiť! Ak si duchovne mŕtvy, nebudeš to chcieť čítať. Ak si duchovne zvedavý - stále je tu šanca!

Jeden návštevník kostola napísal list vydavateľovi novín a sťažoval sa, že "to nedáva zmysel, aby človek chodil do kostola každú nedeľu. Chodil som cez 30 rokov do kostola," napísal "a počas tých rokov som počul približne 3 000 kázní. Akokoľvek je to číslo vysoké, neviem sa rozpamätať na jedinú z nich. Tak si myslím, že je to úplná strata času moja aj tých kňazov."

Toto naštartovalo skutočnú kontroverznú výmenu názorov v rubrike "Listy vydavateľovi", čo sa nesmierne páčilo majiteľovi novín. Takto to išlo z týždňa na týždeň, až pokiaľ niekto nenapísal tento presvedčivý dôkaz: „Bude to 30 rokov, čo som ženatý. Za ten čas mi moja manželka uvarila skoro 32 000 jedál. Ale nech sa akokoľvek teraz snažím, za ten svet si neviem spomenúť na menu jediného pokrmu zo všetkých tých jedál. Ale jedno viem isto, všetky ma vyživovali a dodávali mi silu potrebnú k mojej dennej práci. Ak by moja žena mi nevarila, bol by som už dnes fyzicky mŕtvy. Taktiež podobne tak, ak by som nešiel do kostola načerpať silu, bol by som už dnes duchovne mŕtvy!“

Pamätaj: ak si NA DNE z niečoho, potom Boh je vždy HORE pomôcť Ti v hocičom! Viera vidí neviditeľné, verí v neuveriteľné a prijíma nemožné! Vďaka ti, Bože, za fyzickú i duchovnú výživu!

zdieľala sr. Školastika

Kým pôjdem do školy, chcem napísať pár slov...

Nemôžem nemyslieť na slávenie sviatku Krista Kráľa! A nemôžem opäť a opäť neprežívať to poznanie, ktorého sa mi dostalo pri prednášaní sv. Evanjelia, v ktorom sa predstavovali okolnosti Ježišovho súdu, to ako stojí pred Pilátom a rieši sa otázka Ježišovho kráľovania a Jeho kráľovstva.

Sklamanie je u všetkých, ktorí chceli v Kristovi vidieť až dokonca sa nádejali na to, že „konečne obnoví kráľovstvo Izraela...“ Zdá sa, že aj samotný vládca je z toho mierne zmätený, lebo iné si ani nevedel predstaviť. Nehovoriac už o Zebedejových synoch či o Judášovi, ale vlastne všetci „jeho blízki“ boli týmto očakávaním nemálo poznačení.

Ježiš deklaruje: „Moje kráľovstvo nie je z tohto sveta. Keby moje kráľovstvo bolo z tohto sveta, moji služobníci by sa bili, aby som nepadol do rúk Židom. Ale moje kráľovstvo nie je stadialto.“ A v tom tkvie onen problém, ktorý sa ťahne celými dejinami kresťanstva a vlastne samo Božie slovo nás jednoducho odhaľuje, prichytáva pri čine – že my sami za celú dvojtisícročnú históriu kresťanstva nerobíme nič iné, len popierame základný princíp Ježišovho kráľovstva – to jest, že ono „nie je z tohto sveta“ ... „Keby bolo..., moji služobníci by nedovolili...“ A Kristovi služobníci – v najrozličnejších časových periódach, na najrozličnejších spoločenských postoch a pozíciách – svetských a aj duchovných – sa stavajú do polohy „obrancov“, ktorí „spravodlivo“ bojujú za Božiu – za Kristovu vec..., akoby jeho kráľovstvo bolo z tohto sveta...!!! A na dôvažok, používajú a používame aj prostriedky tohto sveta... Vedť to my nie Kristovo kráľovstvo hájime a chránime – lebo ono nie je odkázané na takúto ochranu a záchranu, ale kráľovstvo, ktoré sme si – inšpirovaní síce Ježišom Kristom – ale len my sami, ako svoje ľudské a svetské kráľovstvo vybudovali tu na zemi... KRISTOVO KRÁĽOVSTVO NIE JE Z TOHTO SVETA!!! Tak teda, aké kráľovstvo to vlastne my tu na zemi budujeme či hájime, či za aké – spôsobom najrozličnejším – bojujeme? Nie náhodou len za to naše ľudské?

Ježiš hovorí: „Ja som sa na to narodil a na to som prišiel na svet, aby som svoje telo vydal ako výkupné za mnohých...“ Takto nám náš Kráľ Ježiš Kristus – Kráľ Neba i Zeme – jasne a zrozumiteľne opäť a opäť zjavuje, čo má byť hlavným cieľom nášho pozemského života, ak sa mu chceme čo i len trochu pripodobniť a patriť do Jeho kráľovstva, do kráľovstva Božieho... Seba vydávať za obeť – za a pre druhých...

Samozrejme, že vo svojich základoch sa pri takomto uvažovaní otriasajú moci a mocnosti – vonkajšie i duchovné, ktoré síce neraz nesú i Kristovo meno, ale sú len a len dielom ľudských rúk a slúžia ku uplatňovaniu najrozličnejších druhov ľudskej moci a vlády v tomto svete... (vplyv, autorita, súd...)

„Tak predsa si kráľ?“ – opýtal sa Pilát... Zarážajúce! Pilát akceptuje inakosť Ježišovho kráľovstva... Viac od neho čakať nemôžeme, hoci i to je dosť. A iste je to lepšie, ako Kristovo kráľovstvo deformovať, poza neho sa skrývať, maskovať sa ním... Vlastne zneužívať a egoisticky, krátkozrako na ňom parazitovať... Ešte to nazývať aj „svätou povinnosťou“...

evanjelium podľa Jána, 18. kapitola, verše 33b – 37

Lenka Novotná

10 nenahradiateľných školských pomôcok

Už koncom júla sa v poštových schránkach začali objavovať reklamné letáky s prvými ponukami školských potrieb na nadchádzajúci školský rok. Deti určite neboli nadšené, že im obchodné reťazce takto umelo skracujú radosť z voľných dní. Leto bolo predsa plné dobrodružstiev, hier a zábavy. Je ťažké sa toho vzdať a plynulo sa „preprogramovať“ na nový denný režim. Prázdninám už zazvonil zvonec, ktorý už zajtra ohlásí začiatok nového školského roka.

Aktovky, peračníky i prezuvky sú už nachystané na ďalších desať mesiacov, počas ktorých budú žiaci a študenti preverovať svoje vedomosti a dozvedať sa veľa nového. K príprave do školy však patria aj iné „pomôcky“, ktoré by nemali chýbať žiakom, študentom, ale ani rodičom a učiteľom.

1. Trpezlivosť – Azda najdôležitejšia vlastnosť, ktorá je potrebná počas celého školského roka, a to najmä vtedy, ak máte doma prváčika. Od písania prvých písmen, cez čítanie, počítanie, alebo robenie domácich úloh. Je dobré si na to vyhradiť každý deň rovnaký čas a robiť jednotlivé domáce úlohy spolu s ním. Trpezlivým precvičovaním sa vytvára zvyk, ktorý si aj tí najmenší školáci rýchlo osvoja a ocenia vo vyšších ročníkoch.

2. Zodpovednosť – Učenie síce býva náročné, ale ak ho žiaci neberú vážne, nemôžu čakať, že v júni z ročníka „vykorčuľujú“ s dobrými známami. Keď sa blíži koniec roka, väčšina z nich na poslednú chvíľu opravuje známky a doháňa zameškané. To však býva veľmi zložitá a ak sa k tomu pripojí stres a nedostatok času, rodičia deti vinia z flákania sa. Neuvedomujú si však, že ak ich nenaučili zodpovedne pristupovať k povinnostiam vlastným príkladom, nemôžu to od nich ani očakávať.

3. Ohľaduplnosť – Cestovanie autobusom sa počas školského roka niekedy podobá na burácajúci dav. Všade je plno kriku, žiaci sa na seba tlačia, nadvádzajú a netrepeživo čakajú, kým budú

môcť vystúpiť. Zrazu nastúpi starší pán alebo pani, ktorých zdravie im nedovoľí stať v uličke autobusu. Avšak, zdá sa, že niekedy má na sedenie v autobuse väčšie právo školská taška. Alebo zvíťazí ľahostajnosť a dieťa zostane sedieť, aj keď vedľa neho stojí starší človek. Aj táto vlastnosť pramení v rodine a odzrkadľuje vzťah detí k starým rodičom.

4. Slušnosť – Je naivné myslieť si, že ak sa v rodine používajú vulgarizmy a nadávky, dieťa ich používať nebude, práve naopak. Dieťa je ako diktafón, nahráva do seba všetko, čo vidí a počuje, a podľa príkladu svojich rodičov nemá problém použiť akékoľvek slová, hoci aj pri rozprávaní sa s cudzími ľuďmi. Rodičia sa potom na rodičovských združeních nestačia čudovať, prečo sa ich dieťa považuje za nevychované.

5. Úcta – So slušnosťou a ohľaduplnosťou veľmi úzko súvisí aj úcta, a to nielen k rodičom či starým rodičom, ale aj k učiteľom, pretože práca s deťmi býva často veľmi náročná.

6. Snaha – Snaha sa podobá zodpovednosti. Niekedy sa študent učí na písomku 15 minút a stačí mu to na dosiahnutie výborného výsledku, inokedy to ide ťažšie a ani hodina nestačí na to, aby si všetko zapamätal. Podstatné však je, aby zo seba na písomkách či skúškach žiaci a študenti vydali to najlepšie a učili sa tak, aby učivu porozumeli. Na to si každý žiak a študent musí nájsť vlastný spôsob, ktorý mu najviac vyhovuje. Niektorí uprednostňujú učenie pri hudbe, iní si látku prerozprávajú na

hlas. Rodičom zostáva už len ich povzbudzovať, prípadne ich občas z učiva preskúšať.

7. Priateľstvo – Počas prázdnin deti trávili s kamarátmi každú voľnú chvíľu a určite to nebudú chcieť počas školy úplne zmeniť. Akurát si voľný čas budú musieť podeliť medzi školu a priateľov. Treba im však pripomenúť, že čas s kamarátmi sa najlepšie vychutnáva po splnení školských povinností.

8. Úsmev – A nielen preto, lebo s úsmevom ide všetko ľahšie. Ak deťom školu vykreslíte v pozitívnom svetle, budú ju vnímať ako možnosť naučiť sa kopec informácií, zažívať mnoho zážitkov a zábavy a nielen ako akési „váženie“ plné povinností.

9. Záľuby – Netreba zabúdať ani na záľuby detí a zistiť, čo by ich bavilo a ktorý krúžok je pre ne najvhodnejší. Správny výber krúžku alebo hudobného nástroja, na ktorý by chceli hrať, ich môže neskôr ovplyvniť aj pri voľbe budúceho povolania a pomôcť im rozvíjať talent.

10. Rodina – Základný kameň správneho vývoja osobnosti detí. Všetko pramení v rodine, tu sa vyvíja charakter dieťaťa a správny príklad rodičov učí dieťa byť zodpovedným človekom. Rodina je tiež opora a pomoc, keď sa deťom nedarí a keď sa objavia problémy. Vtedy je čas na spoločnú modlitbu, ktorá je „lepidlom“ držiacim rodinu pohromade. Vytvorte doma deťom bezpečné útočisko, v ktorom sa vám môžu zdôveriť a rátať s vašou láskavou podporou.

Ahoj, deti!

detiskú stranu pripravuje: Tomáš Magda ml.

Akoby to bolo včera! V škole vám odovzdali vysvedčenie, začali sa prázdniny..., ale teraz späť do reality. Čas ubehol naozaj rýchlo a zajtra školy po dvoch mesiacoch prázdnín otvoria svoje brány. Skúste však začať s úsmevom, aby vám na tvári nechýbal celý školský rok. ;)

15. september = Sedembolestná Panna Mária

Tento deň je nielen štátnym sviatkom, ale aj slávnosťou v cirkvi, pri ktorej si Slováci uctieva- jú Sedembolestnú Pannu Máriu ako svoju národnú patrónku. 7 je symbolické číslo, no naša tradícia hovorí o kon- krétnych siedmich bolestiach, ktoré Mária v živote prežila. V iných krajinách sa používa názov „Bolestná Pan- na Mária“.

Najväčšou národnou svätynou Sedembolestnej Panny Márie je u nás bazilika minor v Šaštíne. Pápež Pa- vol VI. v roku 1966 riadne ustanovil a vyhlásil Sedembolestnú Pannu Máriu za hlavnú Patrónku Slovenska.

Letný tábor 2016

Deti, spolu s Vami sme už po 6.-krát prežili ďalšie táborové leto. Napriek tomu, že sme kvôli nižšiemu počtu spravili iba jeden turnus, bolo Vás spolu pekných 54!

Tohtoročný tábor v sebe niesol posolstvo Evanjelia, a preto aj 6 skupín, do ktorých boli deti rozdelené, malo ako svojho patróna jedného z evanjelistov alebo apoštolov. Nechýbali tradičné hry, tance, stopovačka, workshopy, ale aj zaují- mavé súťaže ako napríklad vedomostná súťaž Dobré vedieť alebo kuchárska súťaž Moja skupinka varí lepšie ako tvoja.

Noc Oscarov – výnimočný večer, keďže deti mali za úlohu spolu so svojimi animátormi zahrať krátke divadlo na motív príbehu alebo podobenstva zo Sv. písma. Originálne kostýmy, hudba, rekvizity – jednoducho všetko, čo k di- vadlu patrí.

Aj tento tábor bol niečím odlišný od ostatných. Tentoraz sa o to postaralo počasie. Prvé dva dni tábora prša- lo a bolo chladno, no ďalšie dva dni sme už mohli tráviť vonku pod slnečnou oblohou. Posledný večer sme ukonči- li prekvapením na lúke pod lesom – ohňostrojom.

Deti, v mene všetkých animátorov sa Vám chcem poďakovať za krásne strávený spoločný čas, za to, že ste prišli. Bolo nám s Vami skvele a veríme, že všetky zážitky zostanú v našich aj Vašich spomienkach medzi tými najkrajšími. ;)

Vďaka patri Bohu za požehnaný čas, duchovnému otcovi Marekovi za podporu, taktiež všetkým rodičom za dô- veru, s ktorou nám zverili svoje deti a „všetkým ľuďom dobrej vôle“, ktorí akokoľvek prispeli a na tábor mysle- li v modlitbách.

ĎAKUJEME! ;)

snímka: Tomáš Magda ml.

ÚVODNÉ MOTTO:

Múdri ľudia vedia, že pravá láska dokáže čakať.

Najlepšia a najkrajšia Božia cesta je nechať si sex až do manželstva. Je potrebné pomáhať mladým, aby žili v čistote, pokiaľ prijímajú naše rady. Ale verím, že modlitbou za nich nič nepokazíme.

Je nesprávny predmanželský sex?

Mnohí si v dnešnej dobe kladú otázku „Prečo Cirkev pokladá predmanželský styk za nemorálny?“ Skoro všetci mladí považujú tento názor za zastaraný. Alebo uvažujú, ak je sex prejavom lásky, prečo potom dvaja (muž a žena), ktorí sa skutočne milujú, nemôžu spolu sexuálne žiť? Vo všeobecnosti panuje u mladých názor, že predmanželský sex vlastne patrí k životnému štýlu všetkých mladých.

Uvažujte – zlé sa nezmení na dobré len preto, že to robia všetci. Rímania zvykli hovoriť: „To, že väčšina robí nejakú vec, nemusí byť nevyhnutne zárukou jej správnosti. Môžem uviesť príklad – umelé ukončenie tehotenstva akceptuje celá Európa, ale to ešte nerobí z potratu správnu vec! Teda skutočnosť, že dnes sa väčšina mladých púšťa do dobrodružstva predmanželského sexu, tak isto nerobí z neho správnu vec.

Ale vy mladí sa pýtate: „Prečo je to zlé? Veď všetky zasnúbené páry sa predsa milujú. Preto ich sexuálna skúsenosť je pravou láskou a nie iba vášňou.“

Rád by som sa každého z vás opýtal, čo študuje a čím chce byť? Jeden chce byť právnikom, druhý lekárom, iná učiteľkou... Aj keď ste možno inteligentnejší než vaši profesori, nemôžete začať vykonávať svoju profesiu prv než získate príslušný certifikát, či oprávnenie. Možno ste odborne zdatný vykonávať vaše profesie, ale ešte nie ste oficiálne uznaný za kvalifikovaných vykonávať ich.

A to isté platí o pároch, ktoré

ešte nie sú právoplatne zosobášené. Nemám žiadne pochybnosti o ich láske. Niekedy je možno úprimnejšie než láska mnohých zosobášených dvojíc. Ale aj tak musia počkať, kým začnú spolu žiť manželským životom.

Napokon, je to všetko otázkou chápania významu pohlavného styku. Ten význam je – „som úplne tvoj, tvoja. Ja a ty sme jedno telo, jedna duša a jeden duch.“

No dievča a chlapec, ktorí sa pripravujú na manželstvo sa síce úprimne milujú, ale zatiaľ si nemôžu povedať: som úplne tvoj, tvoja. Zatiaľ sa nezaviazali manželským sľubmi, nevzali na seba mravný záväzok. Ešte stále môžu jeden druhého opustiť, ak sa tak rozhodnú. Zatiaľ sú v období prípravy. Zatiaľ sa nezaviazali záväzkom.

Pohlavný styk je rečou tela, výrazom, ktorým jeden hovorí druhému: „Úplne sa ti odovzdávam.“ Toto si však snúbenci napriek všetkej láske medzi nimi ešte stále nemôžu povedať.

A potom je tu ďalšia skutočnosť: Dnes si mnohí mladí ľudia odovzdá-

rubriku pripravuje
MUDr. Blažej Vaščák

vajú tela už po krátkej známosti, no onedlho jeden druhého opustia. V tom prípade sa často stáva, že dievča, ktorá začína s niekým vážne chodiť, ľutuje, že sa odovzdala iným prv, než mužovi, ktorého teraz opravdivo miluje.

A preto chlapci, skôr muži, dám vám teraz otázku? Keby ste sa dozvedeli, že určité dievča, ktoré sa vám páči, mala množstvo sexuálnych dobrodružstiev s inými chlapcami, zasnúbili by ste sa s ňou bez obáv? Neprekážala by vám jej sexuálna minulosť, alebo to, že bola iba prostriedkom ukojenia pre iných? Myslím, že aj vaše terajšie mlčanie môže byť jasnou odpoveďou.

ilustračná snímka: <https://pixabay.com>

Trampoty v manželstve

105. Klamstvá o sexe

Náša kultúra nás cez rôzne mediálne cesty bombarduje klamlivými informáciami o sexe

1. „Robte to s mnohými partnermi; stanete sa zrelším človekom a lepším milencom.“

2. „Sex je iba jeden zo spôsobov, ako byť šťastný. Ak sa vám to páči, robte to!“

3. „Ak sa milujete, spíte spolu. Netreba s tým čakať až do manželstva.“

A ďalej sú to klamstvá o sexe v manželstve:

4. „Vstúpte do manželstva s niekým, kto vás telesne priťahuje a sex bude neustále nádherný.“

5. „Neočakávajte, že dosiahnete sexuálne naplnenie iba s jedným mužom alebo jednou ženou za život.“

6. „Experimentujte! Fantazírujte! Flirtujte s inými! – buďte realistic-

ký. Sexuálna príťažlivosť vždy vyprchá.“

S takýmito a podobnými tézami – klamlivými informáciami - sa kresťan stretáva každý deň. Ak si nedáme pozor a budeme naivní, ľahko nás to môže oklamať a zmiasť. Pravdou však je to, že Boh nám dáva sexualitu ako dar lásky. Nepočítané tisíce manželských párov objavili, že najlepší sex možno zakúsiť v láskyplnom sviatosťnom manželstve. Takýto sex prekračuje hranice telesného ukojenia. Vytvára hlboký citový, psychologický a dokonca duchovný zväzok, ktorý má moc komunikovať lásku spôsobom presahujúcim hranice slov.

Náš sexuálny vzťah môže vyjad-

riť našu lásku jedného k druhému nežne, pravidelne a vášnivo počas dlhých rokov nášho manželského života.

Ak so sexom v manželstve zaobchádzame nesprávne, sex má moc strhnúť nás do hlbiny bolesti a izolácie, ale ak s ním zaobchádzame správne, vynesie nás do výšin zjednotenia a extatickej radosti.

Preto nedajme sa oklamať diablom, ktorý rád používa všetky svetské návnady a vymyslené klamstvá a preto nezanedbávajme sexuálnu intimitu. Ak rešpektujeme Boží poriadok, zachováame ho, nikto nás od Boha neodlúči a našu manžel-skú lásku môžeme nádhorne prežívať v Božej prítomnosti.

MUDr. Blažej Vaščák

ilustračná snímka: Martin Magda

Stalo sa:

- **14. 7.** sa konala púť členov ružencového bratstva z Víťaza do svätyne Božieho milosrdenstva v Smižanoch, kde sme sa pomodlili korunku k Božiemu milosrdenstvu a slávili svätú omšu; prezreli sme si aj dary, ktoré dostal pápež Ján Pavol II. na svojich apoštolských cestách; predtým sme sa zastavili vo farskom kostole Nanebovzatia Panny Márie v Spišskej Novej Vsi, kde sme tiež prešli bránou milosrdenstva

- **23. - 26. 7.** sa konala tohtoročná púť k svätej Anne v mimoriadnom Svätom roku milosrdenstva; slávnostnú sv. omšu v nedeľu 24. 7. o 10:30 h celebraval J. M. Martin Ambróz Štrbák, O. Praem, jassovský opát

- **30. 7.** v sobotu bola slávnostná svätá omša v Ovčí o 8:00 h ku cti blahoslavenej Zdenky Schellingovej, panny a mučenice, ktorej relikvia sa uchováva na oltári; po svätej omši si veriaci uctili relikviu bozkom

- **8. - 20. 8.** sa konala zbierka potravín, oblečenia a obuvi pre chudobných vo farnosti Kynľódi na Ukrajine; o túto zbierku prosil jej správca farnosti Roman Vajdič

- **10. - 13. 8.** bol „detský letný tábor 2016“, ktorý organizovali mladí animátori zo spoločenstva „Smerofky“ vo Víťaze; tábor sa uskutočnil v Renčisove-Bučiach pre deti tak z Víťaza ako aj z Ovčia; zúčastnilo sa 53 detí a 13 animátorov

- **15. 8.** v pondelok sme slávili prikázaný sviatok Nanebovzatia Panny Márie so svätou omšou na Doline o 17:00 h

- **16. 8.** v utorok bol dekanátny minštrantský futbalový tur-

naj v Chminianskej Novej Vsi; začal sa sv. omšou o 8:00 h vo farskom kostole a pokračoval futbalovým turnajom na miestnom ihrisku; žiaľ, v tomto roku sa našim minštrantom nepodarilo získať žiadne umiestnenie v daných kategóriách

- **19. 8.** v piatok sa konala púť členov ružencového bratstva z Ovčia do národnej baziliky Sedembolestnej Panny Márie v Šaštíne-Strážach, kde sme slávili svätú omšu; potom sme navštívili Charitný dom milosrdných sestier Svätého kríža v Cerovej, kde slúžia aj naše sestry z Ovčia; nakoniec sme sa zastavili v Trnave, pozreli sme si tam kostoly a tiež Provinciálny dom milosrdných sestier Svätého kríža

- **20. 8.** v sobotu sa konal výstup na kopec Slubica, kde sa slúžila sv. omša o 12:00 h

- **24. 8.** v stredu prechádzali pútnici z Michaloviec do svätyne Božieho milosrdenstva v Spišskej Novej Vsi cez filiálnu obec Ovčie; naši veriaci ich srdečne privítali vo svojich domoch; pripravili im spoločnú večeru a raňajky v sále Obecného úradu; túto púť organizovali palloťní

- **1. 9.** vo štvrtok sa konala biskupská vysviacka Mons. Mareka

Forgáča v katedrále sv. Alžbety v Košiciach o 10:00 h

Stane sa:

- **5. 9.** Veni Sancte - vzývaním Duha Svätého začneme nový školský rok 2016/2017 svätou omšou o 8:00 h vo Víťaze a o 9:00 h v Ovčí

- **8. 9.** vo štvrtok na sviatok Narodenia Panny Márie bude slávnostná svätá omša v Doline v kaplnke Narodenia Panny Márie o 17:00 h, ktorú bude celebrovať Ján Kuboš, špirituál Kňazského seminára biskupa Jána Vojtáššáka v Spišskej Kapitule

- **15. 9.** slávnosť Sedembolestnej Panny Márie budeme sláviť slávnostnou svätou omšou o 10:30 h v Doline, ktorú bude celebrovať Pavol Hrabovecký, kaplán Univerzitného pastoračného centra Dr. Štefana Héseka v Prešove

- **18. 9.** v nedeľu bude po sv. omšiach zbierka na rádio Lumen

- **9. 10.** v nedeľu bude slávnostná svätá omša v Doline o 10:30 h obetovaná za miestnych poľovníkov, ktorú bude celebrovať Ľuboslav Hromják, výpomocný duchovný v Spišskom Podhradí a vyučujúci cirkevné dejiny v kňazskom seminári v Spišskej Kapitule

Ohlášky:

- **sobáš 10. septembra v Ovčí** o 15:30 h – **Tomáš Šofranko**, syn rodičov Petra a Márie rod. Kandračovej, narodený v Prešove, bývajúci v Širokom a **Gabriela Kráľová**, dcéra rodičov Pavla a Marty rod. Čigarskej, narodená v Prešove, bývajúca v Ovčí

- **sobáš 1. októbra vo Víťaze** o 15:00 h – **Miroslav Králik**, syn rodičov Miroslava a Marcely rod. Marčaníkovej, narodený v Považskej Bystrici, bývajúci v Považskej Bystrici a **Dominika Jencová**, dcéra rodičov Stanislava a Moniky rod. Medvecovej, narodená v Krompachoch, bývajúca vo Víťaze

Prehľad bohoslužieb

		Vítaz		Ovčie	
5. 9.	Pondelok	8:00	Veni Sancte - za učiteľov a žiakov	9:00	Veni Sancte - † Marián a František Hudákovci
6. 9.	Utorok	18:00	50: Mária Lovasová a za jej rodinu		
7. 9.	Streda			18:00	† Jozef a Viktória Šimčíkovci
8. 9.	Narodenie PM	17:00	kaplnka v Doline - † Ján a Helena Iskrovci	18:00	80: Štefan Baloga
9. 9.	Piatok	18:00	† Apolónia Bednárová	17:00	za ZBP Františka Farkaša
10. 9.	Sobota	7:00	† Ján a Mária	15:30	sobáš: T. Šofranko - G. Kráľová
11. 9.	24. nedeľa cez rok - C	7:30	† Mária a Bernát Magdovci	9:00	za ZBP Róberta, Márie a ich rodiny
		10:30	za farnosť		
12. 9.	Meno P. Márie	18:00	† Štefan Stahovec, Apolónia a Štefan		
13. 9.	Utorok	18:00	† Ján a Mária Halíkovci		
14. 9.	Povýšenie sv. kríža	18:00	† Tomáš a Veronika Novotní	17:00	† Jozef a Mária Čigarskí
15. 9.	Sedembolestná Panna Mária	7:30	† Anna Berthótyová (výročná)	9:00	za pútnikov v Krakove
		10:30	kaplnka v Doline - vlastný úmysel		
16. 9.	Piatok	18:00	† Bernát Bednár (výročná)	17:00	† Roman Halko
17. 9.	Sobota	7:00	za ZBP rodiny Baluchovej		
18. 9.	25. nedeľa cez rok - C	7:30	† Albert Blizman	9:00	† Apolónia, Ján, Alojz, Alžbeta a Valent Baranovci
		10:30	za farnosť		
19. 9.	Pondelok				
20. 9.	Utorok	18:00	† Jakub a Mária		
21. 9.	Streda			18:00	za ZBP Jána Novotného a jeho rodiny
22. 9.	Štvrtok	7:00			
23. 9.	Piatok	18:00	za ZBP rodiny Martina Bialončíka	17:00	za ZBP Mareka Forgáča, biskupa
24. 9.	Sobota	7:00			
25. 9.	26. nedeľa cez rok - C	7:30	za farnosť	9:00	za ZBP Antona Jenču a jeho rodiny
		10:30	50: Ján Straka		
26. 9.	Pondelok				
27. 9.	Utorok	18:00	80: Ján Skoloda a za jeho rodinu		
28. 9.	Streda			18:00	za ZBP rodiny Brodovej
29. 9.	Štvrtok	7:00	† Flavián Jenča		
30. 9.	Piatok	18:00	70: Helena Sabolová a za jej rodinu	17:00	† Margita a Štefan Sabolovci
1. 10.	Sobota	7:00	za ružencové bratstvo	17:00	za živých a mŕtvych členov ruž. bratstva
		15:00	sobáš: M. Králik - D. Jenčová		
2. 10.	27. nedeľa cez rok - C	7:30	60: Peter Šedo	9:00	za farnosť
		10:30	50: Ján a Žofia Pacovskí		
3. 10.	Pondelok				
4. 10.	Utorok	18:00	† Apolónia Kandrová (výročná)		
5. 10.	Streda			18:00	† Anna a Ján Bednárikovci
6. 10.	Štvrtok	7:00			
7. 10.	Ružencová PM	18:00	† Alžbeta, Valent a František	17:00	50: Marcela Kráľová
8. 10.	Sobota	7:00	40: Mária a Štefan Krokusovci		
9. 10.	28. nedeľa cez rok - C	7:30	za farnosť	9:00	† Štefan, Martin a Alžbeta Uliční
		10:30	kaplnka v Doline - za poľovníkov		

10. júl 2016 - ďakovná sv. omša za 77 rokov života d. o. Jána Biroša

15. august 2016 - Nanebovzatie Panny Márie, kaplnka v Doline

10. až 13. august 2016 - mladí zo spoločenstva Smerofky zorganizovali letný tábor pre deti v stredisku Rencišov Buče

25. august 2016 - otvorenie Svetových dní mládeže v slovenskom tábore v Skawine pri Krakowe

28. august 2016 - sv. omša pre mladých v slovenskom tábore v Skawine